

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericilige
karşı

MÜCADELE

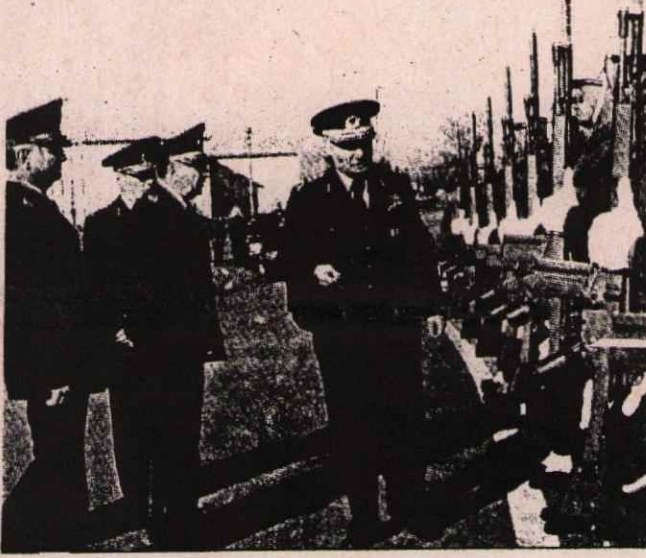
ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF) YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

"ATATÜRK YILI" NDA FAŞİST CUNTANIN İDEOLOJİSİ KEMALİZMİ TEŞHİR EDELİM!

5 Ocak 1981 de askeri faşist cunta, büyük gürültüler kopartarak, Mustafa Kemal'in 100. doğum yılı münasebetiyle kutlanacak "Atatürk" yılının başladığını ilan etti. Boyalı basında "Atatürk" yılından bahsetmeyen haber göremez olduk. Cuntanın kiralık aydınları, derin bir duygusallık ve içtenlikle yazmış oldukları yazılarında, şakşakçı zihniyetlerini sergileyerek "Atatürk" yılının hepimiz(!) için hayırlı ve uğurlu olmasını dilediler.

Halk düşmanı bir ideoloji olan Kemalizmin yeminli takipçileri, orda burda nutuklar atıp; "Türk" milletinin yüce karakterinden söz ederek "BİRLİĞE ÇAĞRI" lar yaptılar.

Cuntacı Generaller "Gövde Gösterisi"nde..

KURTULUŞ PİYANGO İLE DEĞİL; DEVRİMLEDİR!

Bir çoğumuzun dikkatini bile çekmedi. Yılbaşı piyangosunda hakim sınıflar vur-gunlar vurdular. Yoksul halka bir şey veremeyenler "umut Memedin ekmeği, ye Memet ye" hayallerini geniş çapta yaydılar.

Yılbaşı gecesi Milli Piyango çekilişi için 6 Milyar TL lık bilet satıldı. Bu para

- 1950 bütçesinin 6 katı
- 1955 bütçesinin 3 katı
- 1960 bütçesi kadar
- 1965 bütçesinin yarısı
- 1970 bütçesinin hemen hemen dörtte biridir.

Bu seneki piyango satışı tutarı olan 6 Milyar TL nin 5 Milyarı Milli Piyango İdaresine yani devlet bütçesini kalmış ve sadece 1 Milyarı "ikramiye" olarak dağıtılmıştır. Bu ve yukarıdaki rakamlar, Türk parasının değerinin ne kadar düştüğünün bir ifadesinin olmasının yanı sıra, hakim sınıfların ekonomik bunalımlarının yükünü emekçi halkın sırtından çıkarmalarının açık bir göstergesidir. Hakim sınıfların Maliye Bakanı, 1981 yılı bütçesini 1 trilyon 581 milyar 800 milyon TL olduğunu açıklarken, aynı zamanda bunalımı ve enflasyon hızının TL yi nereye getirdiğini de dile getirmektedir. Durum böyleyken faşist cunta, emekçi halkın hoşnutsuzluğunu yılbaşı çekilişlerine, futbol maçlarına, Lotto'lara, Toto'lara bağlattığı mutlarla unutturmak istemektedir. Süngü zoruyla çalıştırılan, her türlü resmi di-

Kimlerle birlik?
Yurdumuzun kaynaklarını, işçimizin, emekçimizin alınterini emperyalizme peşkeş çekmiş; Türk olmayan milliyetler üzerinde uyguladığı milli zulmüyle ünlü; halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini ezmeye yeminli Kemalistlerle, yani cuntacılarla birlik.

Zindanlarında devrimcilere işkence tehditiyle istiklal marşını söylettirmeye çalışılanlarla; "işkence iddialarını araştı-rıp, işkencecileri cezalandıracağız" diye işkencenin en vahşicesini uygulayanlarla; tutukladıkları binlerce devrimciye kan kusturmaya çalışanlarla; devrimciler için idam sehpaları kuranlarla birlik!

Yani Türkiyeli emekçi sınıflarla, faşist düzenin temsilcileri arasında ne Mustafa Kemal'in kanlı iktidar yıllarında; ne Mustafa Kemal'den devrildiklerini hakıyla uygulamaya çalışan faşist hükümetler döneminde, ne de bugünün faşist cuntasıyla hiç bir zaman olmamış ve olmayacak HAYALİ BİRLİK.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan bu yana emekçileri sömürenler, onlara karşı olanlar kendi birliklerini oluşturdular. İşte bu birlikleri içerisinde devrimci kanıyla beslenenler, "Atatürk" yılında halkımıza saldırılarını daha da yoğunlaştırdılar. Her cepheden, ideolojik, askeri, ekonomik alanlarda saldırıyorlar. Mustafa Kemal'in ideolojisini hakim kılmak için acz içinde kıvrananlar ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Ormanlara, ağaçlara "Atatürk" ismini vermektен tutunda moda defilelerine bile "istikbal göklerde" türünden isimler takıyorlar. Halka açık yani halkı

renişleri, gösterileri yasaklanan işçiler, 1 kg. et alamayan, yoksulluk içinde yüzen emekçi halkı "sana da çıkar, sen de zengin olursun" demojileriyle Milli Piyangoyla aldatmaya çalışan faşist cunta, emekçi halkın üzerindeki baskıyı, zulmü geçici de olsa unutturmaya çabalamaktadır.

Geçici olarak burada başarılı olsalar da, eli kanlı cuntacıların, çeşitli milli yetlerden Türkiye halkı tarafından yıkılması önlenemeyecektir.

Milli Piyango, Lotto, Toto yalnız ülke içinde değil bütün emperyalist ve kendine "sosyalist" maskesi takan revizyonist ülkelerde de sömürücü düzenin ayakta tutulmasına yardım etmesi amacıyla oynanmaktadır. Bu tip oyunlar, kitleleri kendi meselelerinden uzak tutmanın bir aracı olarak bol bol kullanılmaktadır. Bunların etkileri çeşitli şekillerde gözlenmektedir. Örneğin; Batı Almanya'da bazı Türkiyeli işçiler ve diğer milliyetlerden işçiler iş yerinde hafta sonları birbirleri-

Devamı 8. sayfa

mıza "sakın başkaldırmayın, ezeriz" dercesine gövde gösterisi yapacak askeri gösteri ve tatbikatlar da "Atatürk" adını almış. Halkımıza karşı bu meydan okumalar, tam da Mustafa Kemal'in kişiliğine yani onun emperyalist uşağı şahsiyetine

ATATÜRKÇÜ EĞİTİM

Atatürk'ün evi duraktan 20m. ileridedir. Annesi Zübeyde Hanım evden 10.30'da ayrılrsa...

Devamı 10. sayfa

Şemsi Özkan Faşist Cuntaya Teslim Edildi

Batı Alman devleti yakaladığı Türkiye devrimcileri, ilericileri faşist cuntaya teslim ederek, Türkiye'deki askeri faşist cuntaya desteğini en açık bir şekilde ifade etmektedir.

Bilindiği gibi B. Alman devleti ile Türk faşist devleti arasında bir "terör - rist değiş-tokuş" anlaşması imzalanmıştır. Türkiye'de "yıpranan demokrasiyi sağlamlaştırma" çabıkları atan faşist generallerle, B. Almanya'daki "demokrasiyi koruma" çabasında olan emperyalist burjuvazinin temsilcileri bu anlaşmayla devrimciler üzerindeki baskılarına ve onlara karşı uyguladıkları azgınca saldırılara, karşılıklı bir şekilde 'yasal' bir görünüm vermekteler.

Genel "devrimci avı"nın bir parçası olan bu anlaşmadan hareket ederek, B. Alman emperyalist devleti Şemsi Özkan'ı devrimci kanıyla beslenen faşist generaller çetesine teslim etmiştir.

Gazetelerde bildirildiği üzere, Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği'nin (MLSPB) bir üyesi olan Şemsi Özkan B. Alman polisi tarafından ele geçirilmiştir. Ele geçiş haberi Hürriyet gazetesinin 27 Aralık 1980 tarihli sayısında çıkmış ve bu gazete Şemsi Özkan'ı neredeyse "insan kanı içen bir vampir" olarak tanıtmıştır. Var oluşunu faşist düzenin propagandasını en sadık bir şekilde yapmaya borçlu olan Hürriyet gazetesi, Şemsi Özkan'ın bir dizi eylemini ardarda sıralı-yarak, onun 'azıllığı'na ispat etmeye çalışmıştır. Aynı haberde Türk Siyasi Polis'inin Alman polisine yazdığı yazıdan söz edilmektedir. Türk Siyasi Polisi Şemsi Özkan için "uluslararası terörist", "gözünü kırpmadan adam öldürür", "Türkiye'de vur emriyle aranmaktadır" şeklinde Alman makamlarına bilgi vermiştir. Bu bilgiyi alan Alman makamları da tabii ki vakit kaybetmeyi büyük kayıp olarak değerlendirerek, Şemsi Özkan'ı Türk faşist devletine, cinayetlerine bir cinayet daha eklesinler diye, teslim etmiştir.

B. Alman devletinin ne kadar 'yasal - laştırılmış' olsa da bu tip işleri, yani devrimci demokratları faşist cuntaya teslim etme işlerini yapıp tarzı da dikkat çekicidir. Şemsi Özkan'ın işlemleri sürdürülürken, bu konuda B. Alman tekeli basın ve yayın organlarından Batı Al-

Devamı 10. sayfa

ATİF YASAKLANAMAZ!

KEMALİZM NEDİR ?

Bilindiği gibi, Türk hakim sınıfları, "Atatürk"ün 100. doğum yıldönümü dolayısıyla 1981 yılını "Atatürk Yılı" ilan ettiler. Bu konuda uzun süreden beri yoğun bir propaganda sürdürdüler. Ancak hakim sınıflar içinde "Atatürk yılı" kutlama törenlerini sürdürmek, bugünkü askeri faşist cuntaya kısmet oldu.

Faşist hakim sınıflar, şimdi var güçleriyle Atatürkçülüğün propagandasını ellerindeki her türlü aracı kullanarak sürdürüyorlar. Ve bunu yaparken de en yakın ta rihi unutturabileceklerini sanıyorlar.

Şunu belirtmeden geçmek istemiyoruz: "Atatürk"ü her an her dakika ancak elbette ki Türk hakim sınıflarının hakkıdır. Faşist cuntanın ise en büyük hakkıdır. Çünkü, Kemalizm onların varlıklarının temelidir, Kemalizm de kendilerini bulmaktadır.

Peki bu yılda yani "Atatürk" yılında biz devrimcilere düşen görev nedir? Biz de mi faşist hakim sınıfların kuyruğuna takılıp Kemalizm'e methiyeler diyeceğiz? Yoksa bazı kendilerine devrimci diyen ve bazıları gerçek devrimci olan çevrelerin yaptığı gibi, bugünkü cuntanın Kemalist olmadığını, Kemalizm'i kendine maske olarak kullandığını mı iddia edeceğiz?

Bizim tavrımız bu ikisi de olmayacaktır. Biz bu sayıdan itibaren dilimizin dönüğü, kalemimizin yazdığı kadarıyla, elimizden geldiği ölçüde, Kemalizm'in gerçek yüzünü kitlelere göstermeye çalışacağız.

Bu yazı dizisi içerisinde, bir yandan Kemalizm'in gerçek mirasçılarının bugünkü faşist Türk hakim sınıfları ve onların şu an ki temsilcileri faşist generaller çetesi olduğunu kanıtlamaya çalışırken diğer yandan da Kemalizm konusundaki yanlış görüşleri teşhir etmeye çalışacağız.

Kemalizm'i teşhir etme görevi, bugün faşist cuntaya karşı mücadelede ihmal edilemez bir görevdir ve bu yerine getirilmezdikçe cuntaya karşı mücadelede doğru bir çizgi izlemek mümkün değildir.

Kemalizmin anti-emperyalistiği !!!

Şimdiye kadar Kemalizm'in bağımsızlık taraftarlığı üzerine çok şey yazıldı, söylendi. Bunları söyleyenler sadece gerçek

Kemalizm mirasçıları değil aynı zamanda kendilerine "sol" etiketi yapıştıranlar. Ve bunlar oldukça geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Karşı-devrimci akımlar;sahte T"K"P(Türkiye "Komünist" Partisi) ve TKP (Türkiye İşçi Köylü Partisi) den tutun,bugün halk safları içinde yerini alan Devrimci-Yol ve Halkın Kurtuluşu'na kadar uzanmaktadır bu yelpaze. Bunlara göre Kemalistler bir kurtuluş savaşı yürütmüş, bu nun sonunda da emperyalizmi ülkeden kovarak bağımsızlığı sağlamıştır.

Şimdi bütün bunları bir yana bırakarak tarihi gerçeklere göz atalım. Bunların doğruluğu ve yanlışlığı o zaman daha açıkça ortaya çıkar.

Bilindiği gibi Osmanlı imparatorluğu, Almanya ve Avusturya-Macaristan imparatorluğu'nun saflarında Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşına katılmış ve bu savaşta yenik çıkmıştır. Ülke yönetiminde bu dönemde İttihat ve Terakki Partisi hakimdir. Savaş bitiminde 1918 yılında İngiliz, Fransız emperyalistlerinin başını çektiği müttefikler Osmanlı imparatorluğuna şartları çok ağır olan Sevr anlaşmasını imzalatmışlardır.Osmanlı imparatorluğu artık çökmüştür. Topraklarının büyük bir bölümü işgal altındadır, ya da resmen elinden alınmıştır. Yenilginin sorumluluğunu taşıyan İttihat ve Terakki dağılmış, önderleri kaçmıştır. Ancak saray çevresi ile ilişkilerini sürdürebilen bazıları kalabilmiştir.(Bunlar Osmanlı ordusunun yüksek rütbeli subaylarıdır ve aralarında Mustafa Kemal de vardır)

Bu şartlar altında Mustafa Kemal Mayıs 1919 da Osmanlı hükümeti tarafından, İngilizlerin onayı ile artık olmayan 9.kolordu müfettişi olarak Samsun'a gönderilir. Gönderilmesindeki amaç, Anadolu'daki direniş hareketini bastırmaktır.(1)

Mustafa Kemal'in dayandığı sınıf temelli açısından, Kurtuluş savaşına önderlik eden ve daha sonra CHP ye dönüşen Müdafaa-i Hukuk Cemiyetlerinin yapısını incelemek yerinde olur.

Anadolu'da toprak ağaları, din adamları, tüccarlar ve yüksek dereceli memurlar Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri içinde toplanmış durumdadır. Bunların amaçları kendilerini azınlık uluslara mensup(Rum-Ermeni) kompradorlara, toprak ağalarına ve tüccarlara karşı korumaktır. Fransız, İngiliz, Amerikan ve İtalyan emperyalistleri ile problemleri yoktur. Bunlar Ermeni-Rum tüccarlara karşı ölüm-kalım mücadelesi vermektedir. Aralarındaki dalaşma özellikle o dönemin güçlü emperyalistleri olan İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin uşaklığını kapmaktır.

Çeşitli direniş hareketleri bunları rahatsız etmektedir. Ve bu güçler direniş h

Daha Kurtuluş yıllarında ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken Kemalistler, genç, ihtiyar, kadın demeden cepheye taşıyan halkımızın emperyalizme karşı nefretini kendi çıkarlarına kanalize ettiler.

hareketlerini emperyalist güçlere şika-yet etmekte ve onlardan yardım istemekte sakinca görmemektedirler.

Güneyde bu tabaka İtalyan işgalcilerini bizzat davet eder duruma düşmüştür. Maraş, Antep, Adana ve Urfa'da Fransız emperyalistleri ziyafetle karşılanmışlardır.

Trakya'da kurulan Trakya-Paşaeli Müdafaa-i Hukuk cemiyetinin amacı, Batı Trakya'nın Yunanistan ve Bulgaristan'a verilmesini önlemek için, bu bölgede İngiliz veya Fransız mandasının sağlanmasıdır.

Doğu illeri Müdafaa-i Hukuk Cemiyetini sadece Doğu illeri ilgilendirmektedir. Ancak burada bir Ermeni devletinin kurulmasını engellemektir. Bu amaçla Amerikan mandasına razıdır.(2)

Ancak, İngiliz Fransız emperyalistlerinin Yunanlıları ve Ermenileri desteklemesi bunların varlığını tehlikeye soktuğu için, bu güçler - o da Yunanlılara ve Ermenilere karşı- savaşa girmişlerdir.

Dikkat edilirse resmi tarih kitaplarında İngiliz Fransız İtalyan emperyalistleri ile kayda değer bir çatışma yoktur. Ruglar zaten, Büyük Ekim Devriminin patlamasıyla 1917 de kendiliğinden çekilmişlerdir. Yine İtalyanlar kendi iç sorunlarından dolayı 1921 yılında hiç bir karşılık istemeden işgal ettikleri toprakları terkedip gittiler. Fransızlar ise yine 1921 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümetine imzalatıldıkları bir anlaşma ile bu bölgedeki ekonomik çıkarlarını sağlama bağlayıp geri çekildiler. Anlaşmaya göre Harşit vadisindeki demir, krom ve gümüş yatakları 99 yıllığına bir Fransız şirketine teslim ediliyor, bunun dışında demiryolu, maden, liman ve nehirlerin islahında Fransız firmalarına büyük kolaylıklar veriliyordu. Bunların dışında jandarma okulları için Fransız öğretmenler isteniyor ve Fransız okullarının serbestçe faaliyet göstermesi sağlanıyordu.(3)Devamı 6.sayfada

Atatürk'e verilen talimat

Dokuzuncu Ordu Kıtası Müfettişliğine ait vezâif (Zât-ı âlînin Dokuzuncu Ordu Kıtası Müfettişliğine tâyin hususuna İrade-i Seniyye-i Cenab-ı Padîşahi şeref-i şûdûr buyurulmuştur. Ancak işbu Müfettişlikteki vezâif-i âlîleri), yalnız askerî olmayıp, müfettişliğin ihtiva eylediği mütaka dahilinde aynı zamanda da mülkidir.

1 - İşbu müsterek vezâif şunlardır :

a) Mütakada âsâyiş-i dâhilinin itade ve istikrarı ve bu âsâyişsizliğin esbab-ı hüdsununun tesbiti.

b) Mütakada ötede beride müteferrik bir halde mevcudiyetinden bahsedilen esliha ve cephanenin bir ân evvel toplattırılarak münasip depolara iddiharı ve muhafaza altına alınması.

c) Muhtelif mahallerde birtakım şûralar mevcut olduğu ve bunların asker toplanmakta bulunduğu ve gayr-i resmi bir surette ordunun bunları himaye eylediği İddia olunuyor. Böyle şûralar mevcut olup da asker topluyor, silâh tevzi ediyor ve ordu ile de münasebette bulunuyorlarsa kat'iyen men'i ile bu kabul şûraların lâğvı.

2 - Bunun için :

a) İki fırka olan üçüncü ve dördüncü olan Onbeşinci Kolordular Müfettişlik emrine verilmiştir. İşbu Kolordular harekât ve âsâyiş hususâtında doğrudan doğruya Müfettişlikle ve muamelât-i cariye yâni muamelât-i zâtiye kuvve-i umumiye ve sair gibi hususatta kemâfissabık Harbiye Nezaretiyle muhabere edeceklerdir. Fırka veyahut Mütaka Kumandanlığı veya bir vazife-i hususiyeye tâyin edilecek zabitanın tâyin veya tebdili Müfettişliğin muvafakati ve talebiyle olacaktır. Maahaza sair hususâtca lüzum ve menfaat görerek Müfettişliğin verdiği talimatı Kolordu Kumandanlıkları aynen tatbik edeceklerdir. Bilhassa ahval-i sihiyye pek mühimdir. Bu zemindeki tetkikat ve icraatın ahaliye de teşmili lâzımdır.

b) Müfettişlik mütakası Trabzon, Erzurum, Sivas, Van vilâyetleriyle Erzincan ve Çanik müstakil livalarını ihtiva eylediğinden Müfettişliğin yukarıda tâtât edilen vezâifi tedvir için vereceği bilcümle talimatı işbu vilâyetlerle mutasarrıflıklar doğrudan doğruya ifa edeceklerdir.

3 - Müfettişlik hududuna mücavir vilâyet ve elviye-i müstakille (Diyarbakir, Bitlis, Mamuretülaziz, Ankara, Kastamonu vilâyetleri) ile Kolordu Kumandanlıkları da Müfettişliğin ifa-yı vazife sırasında re'sen vâki olacak müracaatlarını nazarı dikkate alacaklardır.

4 - Müfettişliğin hususât-ı askeriyeye ait mercii Harbiye Nezareti olmakla beraber hususât-ı saire için makamât-ı âliye-i aidiyyeyle muhabere edecek ve işbu muhabereden Harbiye Nezaretine de haber verecektir.

MUSTAFA KEMALLERİN DEĞİL ; MUSTAFA SUPHİLERİN İZİNDEYİZ !

Türkiye proletaryasının büyük önderi Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı 1921 yılında 28 Ocak'ı 29 Ocak'a bağlayan gece Karadeniz'de hurharca katledildi. Mustafa Kemal emriyle gerçekleşen bu cinayet, "düşman sağda değil; soldadır" sloganını hayatları boyunca pratiğe geçirmeye çalışan Kemalistlerin ne denli anti-Komünist, ne denli halkdüşmanı olduklarının açık bir belirtisidir.

Kimalestler, emperyalizme uşaklık yolunda amaçlarına ulaşmak için ellerinden geleni yaparken, kendilerine muhalif olanlara azgınca saldırdılar. Türkiye İşçi Sınıfının öncü örgütü olan Türkiye Komünist Partisi'nin Lenin'in önderliğinde 3. Enternasyonal'e bağlı olarak 1920 de Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından kuruluşu K Kemalistlerin varlığını tehdit eden bir olaydı. TKP'nin yiğit önderi Mustafa Suphi bunu şöyle dile getiriyordu:

"Komünist Partisi için memlekete musallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görev ise, içerde halkın sırtından geçen yağmacı sınıfları da hazır yiycilik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir."

"Mazlum Türkiye'yi ölümden kurtaracak olan kızıl inkilaptır. Kahrolsun buna karşı duranlar!"

Kızıl İnkilap ! İşte Kemalistlerin uykularını kaçıran, onlara kabuslar gösteren "korkunç" kelime. Onlar sınıf yapıları gereği; komünistlerin, emperyalistleri sömürgecileri topraklarımızdan kovma, işçi sınıfı önderliğinde köklü devrimleri gerçekleştirmek, köylüye toprak, işçiye iş halka ekme sağlama amaçlarına karşı en kanlı metodları uyguladılar.

Türkiye'deki kurtuluş savaşına katılmak ve bu savaş sosyal bir devrimle birleştirmek için Anadolu'ya gelen Mustafa Suphi ve yoldaşlarına hazırlanan hain tuzak Kemalistlerin bu metodlarının bir parçasıydı.

MUSTAFA SUPHİ, ETHEM NEJAT VE ARKADAŞLARI.

Onlar, bu anti-komünist komplolarını halktan gizleme çabalarına rağmen başarılı olamadılar, olamazlar da. Türkiye halkı Kemalistlerin bu cinayetini unutmadı, faşistlere karşı kini daha da bilerek mücadelesine devam ediyor. B. Güler

Mustafa Suphi 1883 de Giresun'da doğdu Paris'te Sosyoloji Bilimler Akademisinde eğitim gördü. 1905-1907 Rusya'da burjuva demokratik devrimden etkilenen Mustafa Suphi 1913 yılında Türk hakim sınıfları tarafından tutuklandı. 1914 de kaçarak Rusya'ya sığındı. Mart 1919 da Türkiye Komünist Partisinin temsilcisi olarak Komünist Enternasyonal'in 1. Kongresine katıldı. O, 1917 Ekim Devriminin kazanımlarını sonuna kadar savunmayı kendisine görev bildi.

HALKIN KURTULUŞU SİYASİ MÜCADELE YERİNE

YALAN VE İFTİRAYI TERCİH EDİYOR

Emeğin Sesi (ES) Sayı:4 de 20 Aralık 1980 de askeri faşist cuntaya karşı Köln'deki "yürüyüşün değerlendirilmesi" adlı bir yazı yayınlandı. Biz, bu yazımızda ES değerlendirmesine değineceğiz. Çünkü devrimcilik dürüstlük demektir. Hele ki; kişi, gurup, teşkilat kendine proleter devrimci, Marksist-Leninist sıfatını takıyorsa onlara "dürüst ol" demenin bir anlamı yoktur. Ama ES, Halkın Kurtuluşu(HK) dürüstlükten oldukça mahrumdur ve bu da onun küçük burjuva yapısının bir ürünü olduğu için doğaldır.

ES yazıda, özeleştiriyi yapacağı yerde ATIF-TÖK/YD ye saldırmaktadır. Bu saldırı aynı da dedikodu, karalama, palavra temeline yürütmektedir. Bir sayfayı "yürüyüş değerlendirilmesi"ne ayıran ES sayfanın yarısını da yürüyüşte dağıtılan bildiri için ayırmıştır. "o bildiri..." "o bildiriler..." "bildiriler..." "bildiriler..." diye sanki dilleri tutulmuş gibi tekrarla yapı durmaktadır. ES muhabirleri "o bildiriler" ne istiyordu? içeriği ne idi? bunlardan bir kelime dahi bahsetmiyorlar. Çünkü yüzleri kara, geçmişleri kötü utanıyorlar.

ES muhabirleri geçmişte söylediklerine sahip çıkamıyorlar, gerçekte savunamayaacak kadar pis geçmişleri vardır. Onun için "o bildirinin" içeriğine dokunmadan "bildiriler" türküsünü tutturuyorlar.

Tutturdukları bir türküde de birlik deyip "birlik" şampiyonu kesildiler. Ama geçmişte yani bir kaç ay önce önlere gelene "ajan-provokatör örgüt" "Halkın Yolu afişlerimizi yırttı faşist örgüt" vs. deyip bölücülüğün âlasını yapıyorlardı. Şimdi özeleştiriyi yapacağı yerde ES, tekrar devrimcilere saldırıyor.

Bu yazımızda yürüyüşün olumlu yanlarına değinmemize gerek yok, çünkü Mücadele sayı:52 de bu konuda değerlendirme uzun u zadıya yer alıyor. Burada ES'in "o bildiri" dediği ve içeriğine değinmekten kaçındığı bildiriye değinmek istiyoruz.

Bir çok demokrat, devrimci, komünistin bildiği gibi İspanya'daki 3. Enternasyonal Gençlik kampından sonra HK, ATIF-TÖK/YD ve Partizan'ı "ajan-provokatör örgütler" olarak değerlendirip, çamur atmıştı. Bu örgütler ve dergi sempatanlarıyla eylem birliği yapmama kararı almıştı. Bu karardan sonra çamur attıkları örgüt ve dergi sempatanlarını derneklerinden kovdular, bizlere "Maocu, Troçkist" dediler, hatta fiziki saldırılarda bulundular.

Durum böyle idi ki HK'nın 20 Aralıkta ATIF-TÖK/YD ve Partizan'la eylem birliği yapması olumlu bir gelişme idi. ATIF-TÖK-YD bu eylemde iki bildiri çıkardı. Bunlar

dağıtılmasından rahatsız olmuştur.

Biz, şimdi de yaptığımız gibi, önümüzdeki dönemde de HK'nın sakat tavırlarını amansızca eleştirme taraftarıyız. Bu eleştirilerimizi HK yine eskiden yaptığı gibi "provokasyon" olarak değerlendirecektir. Varsın değerlendirsin. HK'nın şimdiye kadar attığı "ATIF-TÖK-YD çöküyor" "Partizan batıyor" "Yıkıldılar", "Mahvoldular" çamurları nasıl bizi çökertmedi, tam tersi ne güçlendirdi ise bu defa da öyle olacaktır.

Bir diğer nokta da; ES, HK, yürüyüşte ATIF-TÖK-YD-Partizan" 2500 kişi, HK ise 2700 kişi yürüdüler demektir. Bu bir yanlış sayma mıdır? Elbette ki değil! Bilinçli ve hesaplı yapılan bir sahtekarlıktır. Çünkü HK her geçen gün çökmektedir ve böyle görkemli bir eylemde kitlesini e linde tutmak, yeniden canlanmak için hazırlanmıştır. Böyle görkemli bir eylem Batı Almanya somutunda ATIF ve TÖK-YD ile mümkündür. Dolayısıyla HK "boy ölçüşmek" için yanlış bir iş yapmıştır. Zira o gün yürüyüşe katılan herkes çok iyi bilir ki; Batı Almanya'da faşistlere korku salan, Batı Alman emperyalizminin ve Türkiye'de komprador patron ağa devletinin saldırı hedefi olan ATIF-TÖK-YD nin yanında HK cılız kaldı. HK'nın yazdığı rakamlarla doğru olsaydı en önde yürümek istiyordu, çünkü yürüyüş komitesi 1 HK 11,1 Devrimci Halkın Birliğinden 1 de ATIF-TÖK-YD den arkadaşlardan oluşuyordu. Ve kim kalabalıkse onun önde yürümesini kararla alında ve sayıldıktan sonra ATIF-TÖK-YD nin önde yürümeye karar verildi. HK temsilcisi de buna hiç bir itirazda bulunmadı.

HK'nın bu tavırları da gösteriyor ki; faşist cuntaya karşı eylem yapmaktan çok bir takım hesaplar peşinde koşuyor. Onlar, bu eylemi kullanarak derlenip toplanmak istediler. HK'nın eylemi gerçekten mücadele etmek için değil "gurubunu" kurtarmak için yaptığının bir diğer göstergesi de bu eylemin hemen peşinden Şemsi Özkan'ın faşist cuntaya teslim edilmemesi için yürütülmek istenen eyleme karşı tavırsız kalmalarıdır.

Yazılarında ES muhabirleri ATIF-TÖK-YD nin bildirisinin içeriğine dokunmaktan kaçınarak bizlere "ES muhabirlerinin izlediği bir olay" anlatıyorlar. "Bir Alman kadına Partizan'ı meşhur bildiriye vermiş, Alman kadın bildiriye biraz okumuş, sonra bir bildiriye bakmış, bir de tam o sırada oradan geçen HK cıllara bakmış ve bildiriye buruşturup atmış." ES-HK işte böyle acıklı sahnelerden bahsetmektedirler. Aslında bu işi bayağı acemice, ama törece yapıyorlar. Çünkü "Aydınlık" ve "TKP" muhabirleri böylesi acıklı sahneleri daha profesyonelce anlatmayı bilirler. Biz HK'lilerden dürüst bir tavır takınmalarını beklerken onlar, böyle dramatik sahnelerle bizi "ağlatmaya" çalışıyorlar.

İsterseniz bir olay da biz anlatalım: Bunu izleyenler sadece ES muhabirleri değil ne yazık ki! Batı Berlin'de HK yani Batı Berlin Kültür Dayanışma Derneği, ATIF üyesi TİD ve diğer örgütlere bir yürüyüş çağrısı yaptı. TİD'den bir temsilci 17.1.81 de toplantıya katıldı. TİD temsilcisi toplantının başında şunu getirdi: "Siz HK'lılar, E. Berlin Kültür Dayanışma Derneği yöneticileri savunduğum örgütü "ajan-provokatör" lükle, "karşı-devrimci"likle suçladınız. 20 Eylül 1980 de ATIF-TÖK-YD ve DHB'nin askeri faşist cuntaya karşı Frankfurt'ta düzenlenen yürüyüş bildirisini derneğinizde dağıtmak isteyen üyelerimize, çok ağır küfürler ettiniz. Ancak lumpenlerin ve serserilerin kullanacağı küfürlerle derneğinizden kovmak istediğiniz. Ve o lafları sarfeden sıradan biri değil (HK şefi) ileri bir arkadaşınızdı. Bu tip örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Bizlere karşı tavrınız böyle iken şimdi hiç bir şey olmamış gibi karşı karşıya oturamaz geçmişte yaptığınızın hesabını vermeden doğru değildir. Biz yürüyüş çağ-

rısı yapmanızı doğru buluyoruz, olumlu bir gelişme olarak görüyoruz ancak sizin bu 180 derece dönüşünüzü gerekçelendirmenizi ve bunu yazılı yapmanızı talep ediyoruz" Bu talebe HK'nın dernek temsilcisi "Hocam bunun sırası mı? eylem üzerine konuşalım" diye cevap verdi. Diritip diğer temsilciler de zorlanınca alınan cevap şu oldu: "Hocam size öyle diyen biz değil HK sempatanlarıydı, onun için bizi ilgilemez" Biz tekrar bu olayların kendilerini bağladığını anlattık, sonunda kabul etmek zorunda kaldılar. Bakalım bizim "hocalar", "ES muhabirleri" tavrı takınacaklar mı? Herhalde "yürüyüş değerlendirilmesinde" olduğu gibi "Yavuz hırsız ev sahibini bağtı" misali bizi suçlamaya çalışacaklardır. Ama o olayları izleyen HK sempatanları da kendilerinden nefret edeceklerdir. Bu konuda her yerde, HK'nın tutarsızlığını, sahtekarlığını, "birlik"ten yana değil bölücü, pasifist, reformcu özünü teşhir etmek için yoğun tartışmalar sürdürelim.

Ayrıca Köln'deki yürüyüşe katılan HK'nın kardeş örgütü KPD(eski KPD/ML) yayın organlarında yürüyüşü yazarken ATIF-TÖK-YD nin, Partizan'ın ismini ağzına almaktan korkmaktadır. Bu örgüt, Batı Berlin'de öldürülen sosyal faşist Celalettin Kesim'e sayfalar ayırmıştır ama aynı örgüt Katip Saltan meselesinde suskun kalmıştır. Bu örgüt, eylemlerimizi HK ya da TDKP'ye maletmeye çalışmaktadır. Nasıl olsa HK'nın kardeşidir, alışmıştır "Hocam biz her anti-faşist eyleme sahip çıkarız" demeye. Ama bu sahtekarlıklar, ATIF-TÖK-YD nin gün geçtikçe güçlenmesine hiç bir şey yapamayacak, kitleler onlardan da dedikoduların, karalamaların, palavraların hesabını soruyor ve soracaktır. H. Kadir

"EMEĞİN SESİ" MUHABİRLERİNİN İÇERİĞİN DEN ÖCÜ GİBİ KORKUTKULARI BİLDİRİDEN BAZI BÖLÜMLERİ AKTARIYORUZ:

"Bu eylem birliğinin her somut eylemde devam edebilmesi için devrim sempatanlarına önemli görevler düşmektedir. Devrimci siyasetlerin birbirlerine karşı tavrını ve onların izledikleri siyasetleri gözlemeli, onlar arasında eylem birliğini bozucu, eleştirici, özeleştirici ilkesini red edici tavırlarını anında yakala yap teşhir etmelidirler."

"HK, yakın geçmişte bizlere karşı hangi tavrı izledi? (...) 1979 yılının Temmuz ayında teşkilatlarımız HK, KPD/ML ve yandaşlarının İspanya'da düzenledikleri "Uluslararası 3. Gençlik festivaline" katılmak istedikler. 2000 km katlederek vardıkları kamp yerinde, içinde bizlerinde bulunduğu bir dizi demokratik kitle teşkilatı ve ML teşkilat "ajan-provokatör" oldukları gerekçesiyle kampa alınmadılar. İspanya polisi ile işbirliği halinde arkadaşlarımız kamp yerinden uzaklaştırıldılar. HK devrimcilikle kesinlikle alakası olmayan böyle bir olaydan özeleştiriyeye zorlandığı her yerde özeleştiriden kaçtı, her defasında kendisine bir kılıf uydurdu. 16 Eylül 1979'da Rüsselsheim'da yapılan toplantıda, Apocuları gerekçe göstererek özeleştiriden kaçtı. Çıkarttığı bildiriye teşkilatlarımızı seviyesiz saldırılarda bulunarak, İspanya'da yaptıkları ile öğüdü. Teşkilatlarımız 15 Aralık 79'da Frankfurt'da faşizmin yoğunlaştırılmasına, DGM ve olağanüstü haller yasasına karşı yürüyüş düzenledi. Aynı gün yürüyüşün peşinden Partizan, Akıma Karşı, Kızıl Bayrak(Avusturya) ve B. Berlinli Komünist isimli yayın organları HK'nın da dahil olduğu bir dizi siyaseti Stalin'in 100. doğum yıldönümü ile ilgili tertipleedikleri toplantıda açık tartışmaya davet ettiler. HK katılmadı. Çünkü aynı gün HK Köln'de K. Maraş katliamının katillerini lanetleme yürüyüşü yapmaktaydı. Yani hakim sınıfların kendilerini İran Şahı durumuna getirmek için yoğun çabalar içinde buldukları bir dönemde devrimci hareketin, kitlenin ilkkatini faşizmin yapacağı köklü saldırıya karşı hazırlamak yerine, "K. Maraş katliamının katillerini lanetleme" yürüyüşü yapıyordu. Yurttaşında bunu yaparken "bilmeden neyine bakmadan Hasan dağına odu na gidiyor" misali genel grev çağrıları atıyordu. (Ama sadece atıyordu) En azından kendi çevresini yoğunlaşan faşizme karşı hazırlamayan bir siyasetin hangi "doğru eylem çizgisinden" bahsedilebilir HK, bu yanlış politikasına dönüp bakmak yerine, ATIF/TÖK-YD ile arasındaki köprüleri atmak "Bar kabadayı", "İşçilerin paralarını dolandırıyorlar" vs. düzeyinde provakasyon bildirileri çıkarttılar."

Devamı 5. sayfa

biri askeri faşist cuntayı teşhir bildirisini diğeri ise HK'nın geçmişteki olumsuz tavrını eleştiren ve bu olumsuz tavrından ötürü HK'ya tavrı almaya zorlayan bir bildiri idi.

Biz, devrimciler olarak hem HK ile eylem birliği yaparız hem de eylem yaptığımız bu günün yanlış tavırlarını eleştiririz. Eylemimizin ve gelecekteki eylemlerimizin doğru temelde yapılmasını isteriz. Böyle bir şey devrimcilerin hem hakkı hem de görevidir. HK bu tavrı işine gelmediği için anlamak istememektedir. Bu onun "sol" görüntüsü altında yatan sağcı pasifist, reformist özünün bir gereğidir.

Eylem birlikleri içinde ideolojik mücadele doğru ve gereklidir. Çünkü kitleler, kişileri ve gurupları laflarıyla değil, pratikleriyle teorilerinin uyum içinde olup olmadıklarına bakarak değerlendirirler.

Yürüyüşte dağıtılan bildiri, ATIF-TÖK-YD'nin teori ve pratiklerinde hiç bir şeyin değişmediğini, onların aynı tavırları sürdürdüklerini yazmakta, aynı zamanda da artık ATIF ve TÖK-YD ile eylem yapan HK'nın 180 derecelik dönüşlerinin açıklanmasını istiyordu. İşte HK, bu açıklamanın istenmesinden dolayı bildirisinin yürüyüşte

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

Rosa Luxemburg

15 Ocak 1919 günü uluslararası işçi hareketi değerli önderlerinden ikisini kaybetti. 1. emperyalist dünya savaşı sırasında Marksist-Leninist bir tavır alan emperyalist burjuvazinin çıkarlarına hizmet için çeşitli ülkelerin emekçilerinin birbirlerini vurmalarına karşı çıkan ve "savaşa karşı savaş" sloganıyla emperyalist savaşta buhrandan yararlanılarak ; sömürücü sınıfların egemenliğinin devrilmesi için savaşmanın gerekliliğini vurgulayan ve bu yolda oportunistlere, revizyonistlere karşı mücadele eden bu iki değerli lider Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg idi. İşçi sınıfının bu önemli temsilcileri, emperyalist savaşa karşı tavır aldıklarından ötürü Alman emperyalist burjuvazisi tarafından, sosyal demokrat hainlerin yardımıyla katledildiler.

Bu yazıda bu değerli önderlerden Rosa Luxemburg'u ele alacak ve hayatı işçi sınıfının davası uğruna mücadelelerle dolu Luxemburg'u kısaca tanıtmaya çalışacağız.

Rosa Luxemburg, 1871'de küçük bir Polonya kasabası olan Zamosc'da doğdu. Genç yaşlarda devrimci mücadele içinde yerini aldı. 1889 yılında polis tarafından aranmaya başlanmıştı. Daha sonra İsviçre'ye giderek orada eğitimini yaptı. 1893 yılında da Polonya Sosyal Demokrat Partisi kuruluşuna katılan Luxemburg, 1897 den sonra Alman Sosyal Demokrasisi sol kanadında çalıştı. 1905 yılında Rus devrimine Varşova'da katıldı. 1907'de ise Londra'daki Rus İşçi Sosyal Demokrat Kongresine katılarak Bolşevik gurupta yer aldı. Daha sonra Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht'in kurduğu Spartaküs birliğine katıldı. Bu birlik içinde olan mücadelesi 15 Ocak 1919 da öldürülüşüne kadar devam etti.

SOSYAL REFORM YA DA DEVRİM?

Rosa Luxemburg 1898 de Almanya'da uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde çeşitli yanlış görüşlere karşı mücadele vermektedir. Bu yıllarda Marksizm'in ilkelere açıkça saldırmaktan çekinmeyen Bernstein'a karşı Marksizm'i savunan Rosa Luxemburg "Sosyal reform ya da devrim" adlı yazılarını yazar. Alman Sosyal Demokrat Partisi içindeki reformcu harekete karşı tavır alan Rosa Luxemburg, işçi sınıfının iktidarı burjuvazinin elinden derimle alması gerektiği doğru düşüncesini sulandırmaya çalışanlara karşı şöyle diyor:

"Burjuva toplumu çerçevesi içinde kaldığı sürece hiç bir yasa proletaryaya üretim araçlarını bağışlayamaz, çünkü yasalar değil, ekonomik gelişmedir üretim araçlarının üreticiden koparmış olan.

(...)
Kısaca, kapitalist sınıfın egemenliğinin temel ilişkileri hiç bir zaman burjuva yasama reformları ile, kapitalist toplumun temelii üzerinde, değiştirilemez, çünkü bu ilişkiler ne burjuva yasaları ile getirilmiş, ne de bu yasaların biçimini almıştır." (Sosyal Reform ya da Devrim, s.97)

"Sosyal reform mu, devrim mi sorumuzu başka bir açıdan şöyle sorabiliriz: Sosyal reform, ya da devrim, son amaç ya da hareket sorusu, diğer açıdan işçi hareketinin karakteri küçük burjuva mı, proleter mi sorusudur." (a.g.e. s.19)

EMPERYALIST SAVAŞA KARŞI TAVİR

Rosa Luxemburg, daha 1907 de Stuttgart'da toplanmış olan enternasyonal kongrede emperyalist savaş patladığı zaman takını-

lacak tavırla ilgili kongreye sunduğu karar tasarısında, bu konuda görüşlerini şöyle anlatıyordu:

" Savaş tehdidi halinde, ilgili ülkelerdeki işçilerin ve onların parlamentoda ki temsilcilerinin görevi; savaşın patlak vermesini önlemek için, şüphesiz birinden ötekine geçebilecek veya sınıf çabasının ve genel siyasi durumun şiddetine uygun olarak şiddetlendirilebilecek uygun ölçüleri kullanarak mümkün olan her şeyi yapmaktır.

Buna rağmen savaşın patlaması halinde ise, onların görevi mümkün olan en kısa zamanda savaşı sonuçlandırarak tedbirleri almak ve savaşın halk kitlelerinin çevresinde yükselttiği ekonomik ve siyasal buhrandan yararlanmak ve kapitalist sınıf egemenliğinin devrilmesini hızlandırmaktır." ("Rosa Luxemburg, s.41, Tony Clif)

Bu görüşleri savunan Rosa Luxemburg 20 Şubat 1914 de askerleri isyana kıskırttığı iddiasıyla tutuklandı. Suçlanmasına sebep olan konuşması şöyleydi:

"Bizden Fransız ya da başka yabancı kardeşlerimizi öldürmemizi bekliyorlarsa, o zaman onlara "Hayır, katiyen" cevabı verelim"

Rosa Luxemburg hapis cezasına çarptırılmasına rağmen emperyalist savaş aleyhtar propagandaya son vermedi.

Diğer yandan Alman Sosyal Demokrat Partisinin emperyalist savaş konusundaki ihaneti 3 Ağustos 1914 de resmen açıklandı. Bu tarihte Alman Sosyal Demokratların Meclis Gurubu Kayzer hükümetinin savaş kredileri lehinde oy vermesi kararlaştırıldı. 4 Ağustosunda bütün sosyal-demokrat gurubu savaş kredileri lehinde oy kullandı. Partide savaş kredilerine karşı oy veren tek kişi Karl Liebknecht idi.

Alman Sosyal Demokrat Partisinin bu açık ihanetinden sonra oluşturulan Spartaküs birliğinde yer alan Luxemburg emperyalist savaşa karşı propagandasını sürdürdü.

MİLLİ MESELEDE LUXEMBURG

Lenin, Rosa Luxemburg'un milli mesele konusundaki görüşlerini eleştirmiş ve onun bu meseledeki pozisyonunun Marksist olmadığını eserlerinde belirtmiştir.

Luxemburg'un bu konuyla ilgili görüşlerini, Lenin'in onun hakkında söylediklerinden alıntılar yaparak kısaca değinmekte yarar görüyoruz:

"Polonya'daki milliyetçiliğe karşı savaşım dahan Rosa Luxemburg, Büyük Rus milliyetçiliğini unutmuyor, oysa Büyük Rus milliyetçiliği şu anda en güçlü olanıdır, bu milliyetçilik daha az burjuva ve daha çok feodal dlanıdır ve demokrasi ile proletaryanın savaşımı önünde en büyük engel budur." (Lenin, "Ulusların kaderlerini tayin hakkı", s.73)

"Rosa Luxemburg pratik olma çabasında, hem Rus proletaryasının, hem de öteki ulusların proletaryasının başlıca pratik görevini unutmuyor: her türlü devlet ayrıcalığına ve ulusal ayrıcalıklara karşı ve bütün ulusların kendi ulusal devletini kurmada hak eşitliği uğruna günlük bilinglendirme ve propaganda görevini." (a.g.e. s.75)

"Rosa Luxemburg, ulusların siyasal kaderlerini tayin etmeleri ve devletin bağımsızlığı sorununu yerine, bunların iktisadi bağımlılığını koymuştur. Bir burjuva devlette, parlamentonun, yani ulus temsilcileri meclisinin üstünlüğünü bir program talebi olarak tartışırken, birinin kalkipta bir burjuva ülkede her rejim altında büyük sermayenin en üstün güç olduğu yolundaki tamamen doğru görüşü ileri sürmesi ne kadar akıllıca bir davranış ise, Rosa Luxemburg'un bu sözlerini de o ölçüde akıllıca sözler saymak gerekir." (a.g.e. s.57-58)

"Rosa Luxemburg'un çok zaman önce, Alman ve Rus Sosyal Demokrasisinde alaya alınmasına neden olan (Ağustos 1903) günlünc yanlıgısının düğüm noktası şöyledir: Ezilen ulusların burjuva milliyetçiliğinin oyununu oynamaktan korkulduğu için ezen ulusun yalnızca burjuva milliyetçiliğinin değil, Kara Yüzler milliyetçiliğinin oyunu oynanıyor.

Ayrılmaya hakkının reddi; tartışma götürmez biçimde en kesin gerici Büyük-Rus milliyetçiliğinin "oyununa gelinmesini" sağlar." (a.g.e. s.13)

"Elbetteki Rosa Luxemburg, Liebmannlar la, Yurkeviçler ve Semkovskilerle bir tutulamaz, ama onun yanlışlarından bu tür adamların yararlanmaları olgusu; kendisinin nasıl bir oportünizmin içine düştüğünü bulduğuna gösterir." (a.g.e. s.119)

Lenin'den takip edebildiğimiz kadarıyla Rosa Luxemburg'un ezilen ulusun milliyetçiliğine karşı kesin bir mücadelesi vardır. Ezilen ulus milliyetçiliğine karşı gelmek doğrudur. Fakat bu meselenin bir yanısıdır. Meselenin diğer yanı ulusların kendi kaderini tayin etme hakkının savunulmasıdır. Bu hak savunulmadığı takdirde ezen ulusun milliyetçiliğine hizmet edilmiş olunur. Niçekim Rosa Luxemburg, 1893 lerede Polonya'da burjuva milliyetçiliğine karşı mücadele ederken Polonya'nın kendi kaderini tayin hakkını savunmayı unutmuyor.

Bu yazıda sadece bir kaç yönüyle kısaca tanıtmaya çalıştığımız Luxemburg, hayatı boyunca uluslararası işçi sınıfının davası için verdiği şanlı mücadelesinde teorik ve pratik yanlışlar yapmıştır. Yukarıda göstermeye çalıştığımız gibi Lenin'le girmiş olduğu polemikler bunun bir göstergesidir. Ama bunlar, onun uluslararası işçi sınıfının değerli önderlerinden biri olduğu gerçeğini karartmamaktadır. Emperyalist burjuvazi tarafından hunharca katledilmesinden kısa bir süre sonra Lenin'in şu sözleri onun önemini bizlere anlatıyor :

" Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg'un öldürülmeleri, sadece Komünist Enternasyonal'in gerçek proleter ve en değerli liderlerinin trajik ölümlerinden ötürü değil, gelişmiş bir Avrupa devletinin sınıf karakterini tamamen açıklaması bakımından çağ açan bir olay niteliğindedir."

M. Çetin

ATIF'in bildirisi-Baştarafı 4.sayfada

"Bunun sebebi bizce açıktır: "Bugün gelinen aşamada" HK yeni bir manevra yapmaktadır. Dün tabanını 'Maocu revizyonizme karşı mücadele', 'Genel Grev', 'Barikatsavaşları', 'ATIF çöküyor', 'Parti Bayrağı...' vs. palavralarıyla ayakta tutmaya, tekkesini korumaya çalışan HK, bu palavraların sınıf mücadelesinin sert kayalarında dağıldığını görünce, çözülmekte olan tabanını yeni palavralarla el de tutmaya çalışıyor. "Faşist Cuntaya karşı muhalefet örgütleri", "dayanıklı örgütler" vs. palavrası. Bu palavralarda sökmeyince dükkanda yenileri vardır. Yani binbir çeşit mal, beğen beğen al."

"HK bu eylem birliği teklifini faşist Cuntaya karşı devrimci mücadelenin ihtiyaçlarına göre getirmemiştir. Bu eylem birliği teklifini federasyonlaştığı, canlanmaya çalıştığı bir faaliyetin ihtiyacına göre getirmiştir. Bu eylemi kendi yay garasını koparmanın bir aracı olarak önermiştir. Ve kullanmak isteyecektir. Bize gelince, bizler bu eylem birliğine esas olarak HK ile eylem birliğinin mümkün olduğunu, HK'nun bugüne kadar eylem birliğinin önüne diktiği barikatların gerici ve palavradan ibaret olduğunu göstermek için katılıyoruz.

Bizim ATIF ve TOK-YD olarak devrim sempatanlarından ve özellikle HK tabanındaki dürüst arkadaşlardan bazı taleplerimiz var.

Bugün bir eylem birliği gerçekleşti, bu eylem birliğini faşist cuntaya, faşist cuntayı destekleyen bütün güçlere, devrimcilere yapılan baskılara karşı her şomut eylemde gerçekleştirmeye çalışalım. Devrimci teşkilatlar arasında dürüst siyasi tartışma ortamını sağlamaya çalışalım. HK'nu şimdiye kadar ATIF'e ve diğer bazı devrimci teşkilatlara karşı izlediği politikanın hesabını vermeye zorlayalım."

8 MART ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜNÜ KUTLUYORUZ

Program: Tiyatro - Şiir
Ozan Emekçi

Tarih : 7 Mart 1981 Cumartesi

Yer : Frankfurt Üniversitesi
Hörsaal 6
Frankfurt Böckenheim

DEVİRİMCİ-YOL TARAFIARLARININ AÇLIK GREVİ ÜZERİNE :

Hamburg'dan arkadaşların Dev-Yol'un Hamburg'da yapmış olduğu açlık grevini konu alan yazılarını yayınlıyoruz.

" Biz, Hamburg'daki ATİF taraftarları olarak faşist cuntanın teşhiri için bu güne kadar yapılan yöresel ve merkezi bütün eylemlere gücümüz oranında katıldık. Devrimci dayanışma anlayışımıza uygun olarak Dev-Yol'un 21.12.1980 tarihinde bize yaptığı çağrıya olumlu bulduk ve 22.12.1980 tarihinde yapılan toplantıya katıldık.

Devrimci-Yol'un önerisi ne idi? Devrimci-Yol'dan arkadaşlar, Türkiye'de Dev-Genç'in ileri gelenlerinden 5 arkadaşın işkence altında olduğunu, bunlardan Behçet Dinler'in son gelen haberlere göre öldürüldüğünü, diğerleri, M.Ali Yılmaz, Yasin Ketenoğlu, Bülent Forta ve Selahattin Karataş'ın da işkenceye mutlaka öldürüleceklerini, biz devrimcilerden imkansızla bu ölüm mangasına dört devrimciyi teslim etmememiz gerektiğini belirttiler. Bizler ATİF taraftarları olarak, derneğimizin yönetim kurulunda bu sorunu ele aldık ve iki arkadaşımızı bu öneri üzerinde yapılacak olan 22.12.80 tarihli toplantıya gitmekle görevlendirdik. Bu toplantı iki salonda yapıldı. Birisi Türkiyelilerin katıldığı, diğeri Almanların katıldığı toplantı idi. Biz Almanların yaptığı toplantıya bir temsilci arkadaş gönderdik ve Türkiyeli örgütlerin arasında yapılan toplantıya gidip katıldık.

Bu toplantıda Dev-Yol adına konuşan arkadaş yukarıda isimlerini verdiğimiz beş arkadaşın kurtarılması için açlık grevi yapmayı düşündüklerini, bir takım kilise ve papazlarla ilişkiye geçildiğini belirtti. Ve bizim böyle bir eylemi destekleyip desteklemeyeceğimizi sordu. Bizler prensip olarak açlık grevi veya bir başka eylemin yapılmasına karşı olmadığımız, Dev-Yol ve diğer halk saflarında gördüğümüz siyasetlerle bu tür eylemleri yapabileceğimizi belirttik. Bu eylem girişiminin doğru olduğunu, ancak Dev-Yol'un bu eyleme yaklaşımının gurupçu anlayıştan kaynaklandığını, örneğin Necdet Adalı ve diğer devrimcilerin idamında bu denli harekete geçmediğini, 20.12.1980'deki Köln yürüyüşüne katılmadığını, ayrıca önerilen eylem

de sadece 5 arkadaşı ele aldıklarını belirttik. Bu sorun üzerine olan tartışmada Dev-Yol pek ses çıkarmadı. Hatta içlerinden biri açlık grevi eyleminin gurupçuluğun yıkılmasında bir ön adım olarak kavranması gerektiğini bildirdi. Toplantıya Halkın Kurtuluşu(HK), biz ve "Kurtuluş sempatezaları da katılmıştı. HK bizim Dev-Yol'a getirdiğimiz eleştirileri doğru buldu. Toplantıda somut açlık grevi üzerine konuşuldu ve şu kararlar alındı: Hamburg'da bir açlık grevi yapılacaktır. Bu eylem 5 arkadaş ve onların durumunda olan arkadaşların ilk anda kurtarılmaya çalışılmasına ve Türkiye'de idamları işkenceleri protesto eden bir eylem olacaktır. Bu eylem (biz üzerine basa basa vurguladık) bizim yani ATİF'in devrimci gördüğü guruplarla, HK, Dev-Yol, Kurtuluş sempatezaları ve ATİF tarafından organize edilecektir. Somut bu eylem için komite kurulacaktır. Bu komite bu eylemden sorumlu olacak, bildiriler bu komitenin denetiminde çıkacak, bildirilerin altında komitede yer alan teşkilatların imzası olacak, basın bildirisi, vs. eylem komitesi tarafından hazırlanacaktır. Alınan karar böyle idi. Ancak bu toplantıda Dev-Yol Almanlarla yapılan toplantının önemli olduğunu, Almanların da açlık grevini destekleyeceklerini belirtti. Türkiyeli örgütler yukarıdaki kararı olarak 23.12.1980 tarihinde HK'nın derneğinde toplanmak üzere dağıldık.

Dev-Yol'cular biz gittikten sonra, Almanlarla bir eylem komitesi kuruyorlar. Hamburg somutunda yapılacak eylemlerde Almanlarla oluşturulan komitenin sorumlu olacağını karar veriyorlar. Salı günü HK'nın derneğinde olan toplantıda Almanlarla oluşturdukları komiteden hiç söz etmiyorlar Ancak Almanların da bu eylemi destekleyeceğini söylüyorlar.

24.12.1980 günü eylem başladı. Biz ATİF taraftarları olarak ilk gün 6, ikinci gün 7 kişi katıldık. Çarşamba günü çıkarılan bildiriye baktığımızda, Türkçe bölümünde üç derneğin HK, Dev-Yol-ATİF (Kurtuluş cuntaya faşist demiyoruz diyeerek geri çekildi) örgütlerinin imzası vardı. Ancak bildirinin Almanca bölümü, Türk-

çesinin tercümesi olmadığı gibi, altında üç derneğin de imzası yoktu. Yine çıkarılan bu bildiriye sadece 5 arkadaşın ismi vardı. Bizim kendilerimiz verdiğimiz isimler bildiriyeye yazılmamıştı. Papazların ve kendilerinin çıkardıkları bildiri-lerde bir konto numarası veriliyordu ki bu konto numarasından bizim hiç haberimiz yoktu. Biz bu gelişmeler üzerine Dev-Yol'dan sorumlu arkadaşlarla konuştuk. Şunları söylediler: "Bildiriye oldukça acele bastık. Onun için Almancasını tercüme edemedik. Yarın tekrar bildiri çıkaracağız. Sizin verdiğiniz isimleri de yazarız. Türkçe bildirinin de Almancasını çıkaracağız dediler. Biz Dev-Yol'cuların bu cevabı karşısında bir gün daha beklemeyi doğru bulduk. Bu süre içinde payımıza düşen pratik görevleri yaptık. Çıkarılan bildiriyi bir dizi yerlerde dağıttık. Grev komitesinin oluşumu sırasında alınan başka karar ise, grev yerine açlık grevi ile ilgili bir pankart yazılıp asılacak ve pankartın altında üç gurubun imzası bu lunacaktı. Biz pankartı hazırladık, imzaları da yazdık ve eylem yerine asmaya götürdüğümüzde Dev-Yol'dan arkadaşlar kendilerinin Dev-Yol olarak yazılmalarına karşı çıktılar ve dernek isimlerinin yazılmasını istediler. Pankartı astırmadılar.

Grevin ikinci günü Dev-Yol'un oynadığı tiyatro iyice açığa çıkıyordu. Bir gün önce verilen sözlerin hiç birisi yerine getirilmiyor, tam aksine Dev-Yol bildirilerinin altındaki örgüt isimlerinin silinmesi ni, eylem yerine asılan devrimcilerin fotoğraflarının indirilmesini, eyleme Halkçı Devrimciler Federasyonunun da (HDF) katılacağını, bunun içinde bildirilerden "Kahrolsun Faşist Cunta" sloganının kalkmasını, Türkiyeli örgütlerden oluşan komitenin Almanlardan oluşan komiteye bağlı olduğunu açıkladılar. Dev-Yol bu açıklamayı gönüllü olarak değil, bizim zorlamamız sonucu yaptı. Çünkü görünüşte bir komitenin var olmasına rağmen işleri Dev-Yol'cularla Almanlar kendi başlarına ve kendi bildiklerine yapıyorlardı. Biz, bu durum karşısında açlık grevine katılan

Devamı 11. sayfa

KEMALİZM NEDİR? Baştarafı 3. sayfa

Görüldüğü gibi Kurtuluş savaşına katılan Türk hakim sınıflarının o dönemin büyük güçleri olan İngiltere, Fransa, ABD gibi emperyalistlerle belli başlı bir ilişkileri yoktur. Mesele, hele 1921 den sonra esas olarak Yunanlılardır. Anadolu'nun emperyalizmin denetimi altındaki Yunanistan'ın eline geçmesi, Türk kompradorlarının ve toprak ağalarının sonu demektir. Ve Türk komprador burjuvalarının ve toprak ağalarının mücadeleye çeken esas etken budur.

Bunun dışında bir diğer etken de, Anadolu'da gelişen mücadelenin niteliğidir. Kurtuluş savaşı sırasında emperyalistlere, Yunan işgalcilerle ilk baş kaldıranların halkın çeşitli kesimlerinden gelen çeteler olmuştur. Bunlar, yoksul halk içinde baştan itibaren yoğun bir destek sağlamışlar ve emperyalizme karşı silahlı mücadeleye girişmişlerdir. Ancak bu mücadele kompradorları ve eşrafı sürekli rahatsız etmiş, onların çıkarlarını sarstığından, onları çetelere karşı tavır almaya zorlamıştır. Bunun dışında bir de çetelerin ihtiyaçlarını karşılamak için bunların mallarına el koymaya yönelmesi, çetelerle eşrafı karşı karşıya getirmiştir.

Çetelerin zayıflığı ise, bu mücadele nin yerel olması, dağınık olup merkezi olmaması ve sağlam bir ideolojik önderlikten yoksun olmasıdır.

19 Mayıs 1919 da Samsun'a çıkan Mustafa Kemal'in görevi Anadolu'da işgalcilerle ve eşrafa karşı gelişen mücadeleyi bastırma idi. Ancak yukarıda da söylediğimiz gibi gerek Yunan işgali sonucu, gerekse de çete mücadelesi karşısında varlığı tehlikeye giren kompradorları ve toprak ağalarını birleştirerek onların başına geçmiştir. Bu aşamadan sonra Kemalistlerin taktiği değişmiştir. Onların amacı düzensiz de olsa gelişen ve gelişmesi sadece emperyalistleri değil, Türk kompradorlarını ve toprak ağalarını tehdit eden çete mücadelelerini şu veya bu şekilde kontrolleri altına almak, onları tasfiye etmek, bundan sonra da emperyalist güçlerle anlaşmanın yollarını bulmaktır. (bkz. Dipnot 1)

Kemalistler, savaş süresi içinde emperyalistlerle görüşmelerini sürdürmüşler, onlarla uygun şartlar altında anlaşma yolları aramışlardır.

Örneğin 1921'deki Londra Konferansına gitmeden önce emperyalistlere yaranmak için iyi bir örnektir:

Kemalistler Londra Konferansında daha önce imzalanmış Sevr anlaşmasının bazı mad-

delerini hafifletebilecekleri umundadırlar. Bunun için de onlara, onlarla birlik te Bolşevizm tehlikesine ve Sovyetler Birliği'ne karşı mücadele edebileceklerini göstermek isterler.

Bu amaçla daha önce Sovyetler Birliğinden yardım koparmak için kendi kurdukları resmi TKP'yi kapatırlar. İçinde kendine komünist diyen unsurların bulunduğu ve bunların yönettiği Yeşil Ordu zorla dağıtılır. Yine emperyalistlere karşı mücadele veren çeteler türlü entrikalarla ortadan kaldırılır. Bunların dışında da Sovyetler Birliği'nden kalkıp Türkiye'deki mücadeleye katılmak için gelen ve aralarında TKP'nin kurucusu Mustafa Suphi de bulunan 15 komünist, türlü entrikalardan sonra 28-29 Ocak 1921 de Karadeniz'de vahşice katlettiler.

Ancak Kemalistler Londra Konferansında istediklerini elde edemezler ve ondan sonra yardım istemek için tekrar Sovyetlere yönelirler.

Emperyalistlerin Türkiye'yi işgal yıllarında, halkımız yer yer göç etmeye zorlandı.

Fransız emperyalistleri ile ise yukarıda değindiğimiz anlaşma imzalanır.

1921 den sonra ise durum gittikçe Türk kompradorlarının ve toprak ağalarının lehine doğru gelişmeye başlar. Müttefik devletler, 1921 yılı Mayıs ayında Türk-Yunan savaşı konusunda tarafsızlık kararını ilan ederler. Böylelikle Yunanlılar yalnız kalır. Yunan ordusu içinde komünistlerin Yunan kompradorları aleyhindeki devrimci bozguna çalışmaları, Yunan ordusu iyice zor durumda bırakır. Daha önce yenilgi üstüne yenilgi alan Türk ordusu

bu durumun ortaya çıkışından sonra artık Yunanlılara karşı sürekli başarılar elde eder.

Daha önce belli tavizlerle geri çekilme taraflısı olan İtalya ise bu arada, gerek diğer müttefiklerin paylaşım konusunda kendisini desteklememeleri gerekse de kendi iç durumunun hayli karışık olması (faşist hareketin İtalya'da gelişmeye başlaması) sonucu, 1921 yılı ortalarında hiç bir şey talep etmeksizin geri çekilir.

Resmi tarihe göre, 19 Mayıs 1919 da başlayan Kurtuluş savaşı 1921 de tamamen Yunan işgalcilerine karşı savaşa dönüşür ve 9 Eylül 1922 de İzmir'in tekrar geri alınmasıyla son bulur.

Ülke sözde bağımsızlığına kavuşmuştur. Öyle bir bağımsızlık ki, bu, sadece ülkede yabancı asker yoktur. Ama emperyalizm sermayesi ile ülkededir, denizyolları, demiryolları, posta, bütün-ispirto tekeli emperyalistlerin denetimi altındadır., bizat onlar tarafından işlenmektedir. Merkez Bankası görevini Fransız emperyalistlerinin Osmanlı Bankası yapmaktadır. Ve Türkiye bağımsız bir ülkedir!!!

(Gelecek sayıda devam edecek)

Dip not (1):

Mustafa Kemal'in hangi sınıflara dayandığı konusunda sanırız, çeşitli dönemlerde toplanan kongrelerin ve ilk Büyük Millet Meclisi'nin sınıfsal bileşimi bizleri daha da aydınlığa çıkarır:

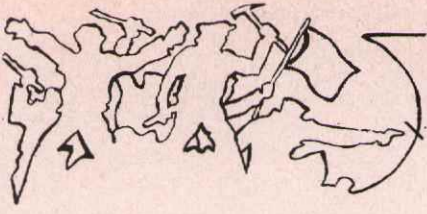
Erzurum'da Temmuz 1919 da kongreye 54 delege katılır. Bunlardan 17 si toprak ağası ve tüccar, 6 sı şeyh, müftü ve hoca, 14 devlet memuru (vali, yüksek rütbeli subaylar ve doktor), 3 eski milletvekili ve 2 general (Mustafa Kemal ve Rauf Bey (Orbay) Ağustos 1919 da toplanan Alaşehir kongresine ise 12 toprak ağası, 4 tüccar, 11 sarıklı hoca, 2 memur, 1 asker, 1 Efe katılmıştır.

381 kişilik ilk Meclis'te ise 61 sarıklı (müftü, hoca), 83 toprak ağası ve tüccar, 8 şeyh, 5 ağa ve 5 aşiret reisi vardır. Geriye kalanların büyük çoğunluğunu da subaylar oluşturmaktadır. (4)

İşte Mustafa Kemal'in dayandığı sınıflar ve tabakalar bunlardır. Bunların içinde milli burjuvazi statüsüne sahip olanların sayısı oldukça azdır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- 1) "Az gelişmişlik sürecinde Türkiye" s.634, Stefan Yerassimos
- 2) "Türkiye'nin Düzeni", s.140-141 Doğan Avcıoğlu
- 3) "Az gelişmişlik sürecinde Türkiye" s.65
- 4) "Türkiye'nin Düzeni" s.640 "Az gelişmişlik sürecinde Türkiye" s.15

DEVRİMCİ SANAT

MAKSİM GORKİ'NİN EDEBİYAT ANLAYIŞINDAN...

Aşağıda asıl adı Aleksey Maksimoviç Peşkov olan devrimci Rus yazarı Maksim Gorki'nin Büyük Ekim Devriminden sonra Sovyet Yazarlar Kongresinde Sovyet edebiyatı üzerine yaptığı konuşmadan bölümler yayınlanıyor.

Micadele Yazı Kurulu

"Maksim Gorki, 1868 yılında Nijni-Novgorod'da doğdu 1936'da Moskova'da öldü. Daha küçük yaşlarda öksüz kalan Gorki büyükbabasının yanında büyüdü. Henüz onbir yaşındayken çarlarca başlatılan ve yazarlıkla geçimini sağlayana dek çeşitli işlerde çalıştı durdu. Öğrenim göremeyen Gorki kendi kendini yetiştirdi. Rusya içinde uzun gezilere çıktı. Bu arada devrimci çevrelerle ilişki kurdu. Polişçe sıkı bir şekilde öğrendi. Bir ara tutuklandıysa da kamuoyunun baskısıyla serbest bırakıldı. 1905 yılında Lenin'le tanıştı. Çeşitli dergilerde yazılar yazdı. Geniş halk yığınları arasında tanınması 1898'de eski yükümlerinin yayımlanmasıyla oldu. Foma Gorkdayev'le romana başladı. 1906'da ciğerlerinden hastalandığı için Kazni adasına yerleşti. Orada yedi yıl kaldı. Öykü kitaplarının yarısına Ana, Casus, Antamonovlar, Okurov Kenti ve Uç İnsan gibi pek çok romanlar yazdı. Ayrıca sahne için yazdığı çeşitli oyunlar da vardır." (M. Gorki Edebiyat Yaşamı)

"İnsanların toplumsal ve kültürel gelişmelerinin oluşumu, ancak önce ellerin beyne, sonra us kazanan beynin ellere öğretmenlik yapması, bu süreç en sonra da us kazanan ellerin yine ve daha yüksek ölçüde beynin gelişmesini sağlamasıyla gerçekleşebilir. (Çalışan insanların kültürel gelişmelerinin bu normal oluşumu eski çağlarda bilinen nedenlerden ötürü engellenmişti. Zihinsel çalışmayla, elle yapılan işler arasında bir boşluk vardı ve baş, ellerden, düşünce toprakları ayrıldı. Yaratıcı çabalar gösteren kitlelerin içinden çıkan düşünürler, dünya ve düşüncelerini geliştirmeyi, dünyayı insanları yaratmaya ve hedeflerine uygun doğrultuda değiştiren emek süreçlerinden bağımsız, soyut biçimde açıklamışlardır. Başlangıçta, bunlar belki de emek ve çalışma deneylerinin örgütleyicisiydiler ve bugün ülkemizde gördüğümüz emek kahramanları gibiydiler. Daha sonra, böyle insanlar arasında, başkalarına egemen olma dürtüsü -toplumsal kötülüklerin kaynağı olan o dürtü- ve başkalarını sömürmek pahasına daha kolay yazantılara kavuşma isteği doğdu. Bu fikir, önceleri belli bir bireyle olağandışı yeteneklerin bulunduğu savıyla desteklendi; oysa bu yetenekler çalışan topluluğun -yani klan ya da kabilenin- emekleriyle sağlandı, geliştirdiği yeteneklerin yarısı ve birikiminden başka bir şey değildi. Düşünceyle emek arasındaki bu boşluk, uygarlık tarihçileri tarafından ilkel insan kitlelerine yüküldü. Bu tarihçiler, bireyciler yetiştirmeyi kitlelerin gelişmesi için gerekli bir olgu gibi gösterdiler. Edebiyat tarihi tümüyle bir bireycilik tarihi oluştu." (M. Gorki ; Edebiyat Yaşamı sayfa 222 -223)

"Kapitalist kültür, burjuvazinin, dünyaya, insanlara, yeryüzündeki hazinelere ve doğanın güçlerine bedensel ve ruhsal açıdan egemen olma ve bu egemenliği yayma amacına yönelik bir yöntemler sisteminden başka bir şey değildir. Burjuvazi, kültürel gelişmenin, bütün insanların gelişmesi için kaçınılmaz bir gereksinim olduğunu hiçbir zaman anlamamıştır. Burjuva ekonomi politikasının bir sonucu olarak, bir devlet halinde örgütlenen herhangi bir komşu ulus, bir dişman olarak kabul edilmiş, ve kötü örgütlenmiş kabileler, özellikle başka ırktan olanlar, burjuvazinin kendi öz beyaz denili kölelerinden çok daha fazla sömürülmüştür. Köylüler ve işçiler, eğitim gönmeye haklı olarak yoksun bırakılmış, akıllarını geliştirmelerine, yaşamı tanımlayıp çözümlmelerine, değiştirmelerine ve çalışma koşullarını geliştirmelerine olanak verilmemiştir. Okul eğitimi, kapitalist düzenin sürekli olacağına ve yasalığına inanmış söz-dinler kapitalizm usaklarının iş anlayışına uygun olarak yönetilmiştir. "Halkın eğitimi" üzerine çok yazı yazılmış, çok söz söylenmiş, okur-yazar sayısının arttığını gösteren sahte listeleri düzenlenmiş, ama gerçekte, çalışan insanların bölünmüş, ve onlara, sırlar, uluslar ve dinler arasında uzlaşmaz ayrılıklar olduğu aşılammıştır. Bu tür propagandalar, kapitalistlerin çilgin oburluğunu konuklenen ve onlara büyük servetler yağma olanakları sağlayan insanlık dışı sömürgeci politikaya haklı çarpma girişiminden başka bir şey değildir." (a.g.e. 220 - 221)

"Emeği, kitaplarımızın başkışisi yapmalıyız. Yani emek süreçleri içinde örgütlenen insanı, ülkemizde çağdaş teknolojinin sağladığı olanaklarla donanmış ve emeği, daha kolay ve daha üretken yaparak, onu bir sanat düzeyine çıkarmakta olan örgütlü insanları anlatmalıyız kitaplarımızda. Emeği, bir yaratıcılık olarak görmeyi öğrenmeliyiz. Yaratıcılık, biz yazarların, gereğinden çok kullandığımız, ve öylesi ne kullanmaya da pek hak kazanmadığımız bir kavram. Yaratıcılık, belleğin en yoğun çalıştığı noktada, bu çalışmanın akışıyla ve hızıyla kendi bilgi deposundan ve izlenimlerinden en belli başlı, en özgül olguları, görüntü ve ayrıntıları ortaya çıkararak, bunları herkesin anlayacağı en canlı, ve en açık sözcükler hali ne koyması demektir. Genç edebiyatımız, bu nitelikte böbürlenecek kadar olmadı daha. Yazarlarımızın izlenim birikimi ve bilgisi çok geniş değil, ve kimse, o birikimi genişletmek ve derinleştirmek için çaba harcamıyor" (a. g. e. sayfa 239)

"Çevremizdeki yaşam, sanatsal genellemeler yapmak için her vakitinden çok "ham" madde sağlıyor bize. Sosyalist yapının bütün alanla-

nda çok önemli roller oynayan Sovyet kadını- nı yeterince canlı betimleyen bir ürün ne tiyatro ne de roman alanlarında verilmedi daha. Tiyatro yazarlarının, neden elden geldiğince az kadın rolü önerdiğini açıklamak güç. Ülkemizde kadının toplumsal durumu erkeğinkine eşit olmakla birlikte, ve kadınların, değişik alanlardaki yeteneklerini ve çalışma yetilerini kanıtlayamaz olmasına karşın, bu eşitliğini genellikle ve çoğu durumda, resmi ve dışsal olduğu görünüyor. Kadınların, yüzyıllar boyu duygusal amaçlara hizmet etmek üzere ve "yemek yapma, temizleme" yetisine sahip birer evcil hayvan olarak yetiştirildiklerini erkekler daha unutmamıştır, ya da, yoksa, vaktinden önce mi unuttular? Tarih, dünya nüfusunun yarısına olan eskiden kalma, ve utançla boncu, dünyadaki bütün öteki erkeklerle örneklik etmek üzere önce bizim ülkemizin erkekleri tarafından öğrenildi. Burada, gene, edebiyat, kadınlara karşı takınılan tavır dört ayaklı hayvanlardan ödünç alınan dar görüşlü tavır üstüne çıkarılması için, kadının işini ve anlayışını, dünya görüşünü betimlemeye çalışmalıdır." (a. g. e. sayfa 242,243)

LENİN'İN GORKİ'YE MEKTUBU

Uluslararası proletaryanın büyük önderi V. I. Lenin, kitlelerin sosyalist bilincinin yükselmesinin önemini görerek ve vurgulayarak, proleter sanat ve kültürünün gelişmesi için çaba sarfetti; ve çeşitli devrimci sanatçıların eserlerini yakından izledi. Maksim Gorki'ye yazdığı bir çok mektupta o, Gorki'nin eserlerini değerlendiren ve eleştirilerini yazıyordu. Bu sayımızda Lenin'in Gorki'yi eleştiren mektubundan birini yayınlanıyor.

Micadele Yazı Kurulu

"Değerli dostum Aleksi Maksimoviç, Mektubunu almadan önce, Merkez Komitesi toplantısında vardığımız bir karara göre, Kadet Partisine eğilimli olup tutuklanmış bulunan bir çok burjuva entellektüeliyle ilgili sorunları gözden geçirmek ve bunların bir kısmını tehran serbest bırakmak için Kamanev ile Bukharin'i görevlendirdik. Karınca, bu konuda bazı hatalar yapmış olabiliriz. Bununla birlikte, Kadet Partisinin ve bu partiye eğilimli yayınların genel olarak durdurulması gerektiği kanısındayım. Senin bu konuda ki görüşlerini okurken, bir zamanlar seninle yaptığımız tartışmaları ve senin hâlâ aklından silemediğim şu sözlerini hatırladım: "Biz sanatçılar, sorumsuz kişilerizdir."

Gerçekten de öyle! Mektubunda dile getirdiğin kızgınlığın anlamı nedir? On birlerce işçi ve köylünün hayatını tehlikeye sürükleyecek tertipleri önlemek amacıyla, Kadet Partisine bağlı ve aynı doğrultuda eylem gösteren bir kaç beyefendinin tutuklanması mı böylesine üzüyor seni?

Onbirlerce işçi ve köylünün topyekân öldürülmesini önlemek için bir-iki entellektüelin cezaevinde yatması, sence büyük bir felaket, büyük bir haksızlık oluyor, demek.

"Sanatçılar sorumsuz kişilerdir" entellektüel güçleri" arasında ayırım yapmak gerekir. Örneğin, sözkonusu burjuva entellektüellerinden Korolenko'yu ele alalım. Kendisi, Kadet partisine eğilimli olanların en iyisidir. Geçenlerde, Ağustos 1917 tarihli, "Savaş, anavatan ve insanlık" başlıklı bir yazısını okudum. Yazısında Korolenko, süslü sözcüklerin arkasına gizlenerek iğrenç ve alçakça bir şekilde emperyalistlerin savaşını savunuyordu. Burjuvazinin önyargılarıyla dolu aşağılık bir yazıydı bu. Korolenko ve onun gibi düşünürler, emperyalistler arasında patlak veren bir savaşta on milyon insanın ölmesine ses çıkarmazken, toprak ağaları ve sermayecilere karşı verilen bir savaşta yüzbinlerce insanın ölmesine ah, vah deyip, fevran ederler.

Hayır, dostum! Krasnaya Gorka olayında olduğu gibi, eğer bir takım tertipleri ve kitlelerin ölümüne sürüklenmesini önlemek istiyorsak, bu gibi entellektüellerin geçici olarak tutuklanmasını suç saymayız. Tertiplerin Kadet Partisi ve bu partinin sempatisanları tarafından yapıldığını tespit etmiş bulunuyoruz.

LENİN VE GORKİ

Burjuvazi ile işbirlikçilerini ve kendilerini ni halkın düşünen beyni sanan sermaye uşağı entellektüelleri yenilgiye uğratma kavgasında, işçi ve köylülerin aydın güçleri gündün güne büyümektedir. Burjuvazinin entellektüelleri, halkın, değil düşünen beyni, çöpü bile alamazlar.

Halkın karşısına sermaye hizmetçisi olarak çıkmak ist miyen, halka bilim götürmek isteyen aydınlara geniş imkanlar tanımaktayız. Onların üzerine titizlikle eğilmekteyiz. Aramızda nice tertiplerinin bulunmasına rağmen, birlerce subay bizimle birlikte onlarda hizmet görmektedir.

Gelelim sana, Mektubunda seni anlayıp anlamadığımı soruyorsun. Hoşnutsuzluğunun nedeni ni çok iyi anlıyorum. Bundan önce de çeşitli defalar sana söyledığım gibi, senin en büyük talihsizliğin, burjuva entellektüellerinin en kötü ve en zararlı unsurlarının senin çevrende toplanmalarına göz yummandır. Onlarla bir arada bulunduğun sürece, onların umutsuzluk ve hoşnutsuzluğa kapılma suçunu onlarla birlikte paylaşmış oluyorsun. Sen, geçici bir tutuklama yüzünden huzurları kaçan iki-üç entellektüelin yakınıp sızlanmasına kulak veriyorsun, fakat Denikin, Kolçak, Lianozof, Rodzianko, Krasnaya Gorka ve diğer Kadet Partisi taraftarlarının tehdit etmekte olduğu milyonlarca işçi ve köylünün sesini duymuyor ve umursamıyorsun. İşte bundan ötürüdür ki, senin "Kızıklar en az Beyazlar kadar halk düşmanlarıdır" şeklindeki sözler söyleyebilecek kadar ileri gidisinin nedeni ni çok iyi anlıyorum. Demek ki, sermayecilere ve toprak ağalarına karşı savazanlar en az sermayeciler ve toprak ağaları kadar halk düşmanımız. Ve işte bundan ötürüdür ki, senini nihayet bir tarudan, yahut o olmazsa bir çardan medet umacak kadar ileri gidisinin de nedeni ni çok iyi anlıyorum.

Eğer sen, burjuva entellektüellerinde görünmesi doğal olan bu ruh halini üzerinden silki atamazsan, yazık edersin kendine. Bu hastalıktan bir an önce kurtulmanı, gönülden temenni ederim.

Hoşça kal, dostum."

ERGOLDING-LANDSHUT

16.II.1980 tarihinde Ergolding-Landshut ve çevresi Türkiyeli İşçi-Gençlik derneğinin kongresi yapıldı. Kongrede yeni seçilen yönetim kurulu ilk toplantısında önünde duran görevleri şöyle tespit etti: 1-Ergolding-Landshut'ta bulunan Türkiye-11 İşçi-Gençlik örgütlenmeli ve bunlara siyasi bilinç verilmelidir. 2-Yönetim Kurulu kendi üyelerine Hakim sınıflardan koparılan bir takım tavizlerle kurtuluş olmadığını Esas kurtuluşun Komrador Patron Ağa devletinin yıkılması ile olacağını kavratmalıdır. 3-Kendi üyelerini Anti-Faşist Anti-Emperyalist bir ruhla eğitmelidir. 4-Derneğin ATIF-ATÖF siyasetinin izlenmesine karar verildi.

BÖBLİNGEN

Böblingen ve çevresi Türkiyeli işçiler derneğinin düzenlediği Halk gecesi 6.II.1980 cumartesi günü yapıldı. Gecede Emperyalizmin yoz kültürü teşhir ve lanetlenirken halkımızın devrimci öz kültürü hakim kılındı. Açılış konuşması yapan bir arkadaşın gecenin önemini, Almanya ve Türkiye'deki gelişmelere değindi. Geceye 600'e yakın kitle katıldı. Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneğinin Türkiye'de son durumu anlatan "NEDEN" adlı tiyatrosu oynadı. Ozanlardan Rençber, Seyfili, küçük Emekçi ve Garip halkımızın mücadelesini dile getiren türküler söyle diler. Ulm'un çocuklar korusu kitle tarafından büyük ilgi gördü. Stuttgart derneğinin folkloruyla gece sona erdi. Ayrıca maddi zorluklar içinde olan Konstanz Türkiyeli öğrenciler derneği için açılan Bağış kampanyasında 1165 DM toplandı.

KÖLN

KÖLN-PORZ'DA SOSYAL-FAŞİST "DDKD" VE TENCERE REKLAMCISI, VURGUNCU EKSPORTLARIN İŞBİRLİĞİ !!!

Aralık ayında Köln-Porz'da "Türk Alman dostluk Cemiyeti" adlı teşkilatın Genel Kurul kongresi yapıldı. Sözkonusu kongrede bu teşkilatın başına çöreklenmiş Sosyal-faşistler desteğindeki Amerikan tencere-leri reklamcısı M. Gülçiçek yönetiminin gerçek kimliği canlı olarak bir daha açığa çıktı. Her türlü gerici engele rağmen, yine de bu koltuk düşkümlerini derinden tehdit eden DEVRİMCİ MUHALEFETİN sesi boğdurulamadı... Dernek Genel Kurulundaki Sosyal-faşist ve tacirlerin entrikalarının daha iyi kavranabilmesi için dernek yönetiminin geçmişten bugüne kadar olan yapısına bir göz atmanın yararlı olacağı inancındayız. Dernek yönetiminin başı olan ve yönetimde kendi başına bayrak M. Gülçiçek, bu mertebeye gelmede senelerden beri hakim sınıfların ülkemiz halkını birbirine düşürmek, onların birliğini engellemek, böylelikle iktidarlarını sürdürmek için kullandıkları mezhepçilik malzemesini kullanmıştır. Vıne feodalizmin bir yansıması olan aşiret, çevrecilikle birlikte amaca ulaşmak için dedelik aracından da elden geldiğince yararlanmıştır. Devrimci gelişmeye düşman bir avuç Sosyal-faşistin desteği ile yönetimi gasp etmiştir. Bu sonuçla birlikte Derneği ticari menfaatinin bir aracı olarak kullanmaktan başka birşey yapmıştır. Üstelik kitleleri böyle bir Derneğin varlığından dahi haberdar etmemek için Sosyal-faşistler ve tencereci enbüyük özeni göstermişlerdir. Dernek evraklarını eve taşıyarak herşeyi el altında bulundurmışlardır. Oğul, kardeş, akrabaları üye kütüğüne geçirerek başkalarını üye yapılması yönünde buralardan bir faaliyette kendiliğinden üye olma istemelerini dahi iterek kendileri dışındakilere zaten kağıt üzerinde olan Dernek kapılarını kapamışlardır. Bir Dernek lokali bulma yönünde bilinçlice çaba göstermemişlerdir. Nitelikleri icabı, kitleler içinde devrimci propaganda ve faaliyetten kaçınmışlardır. Peki böyle bir yapı demokrat, yurtsever, halktan yana olabilir mi? Hayır olamaz. Devrimci bir yapı kitleler içinde devrimci propaganda ve faaliyet yaygınlaştırarak emekçileri devrim doğrultusunda seferber ederek onları teşkilatlanmak için uğraşın, bu doğrultuda engelleri aşma kararı olan bir yapıdır. Bunlar dernek kongresindeki itiraf ve davranışları ile üçkağıtçı simsarlar olduğunu, Sosyal-faşist karakterli halk düşmanı olduklarını ele vermektan kendilerini alı koyamadılar.

EBİNGEN

Ebingen ve çevresi Türkiyeli işçiler derneğinin 13.II.1980 cumartesi günü hazırladığı HALK GEÇESİ türkiye halkının bir parçası olan yurtdışındaki 300 ü aşkın emekçi ve öğrenci arkadaşların katılmasıyla yapılmıştır. Gece halkımızın devrimci öz kültürüne hizmet ederken gecenin ikinci bir önemi ise derneğimizin 6 aylık gibi kısa bir geçmişi içerisinde halk dümanı MHP li faşistlerin yoğun anti-propagandalarına rağmen geniş bir kitle ile ikinci halk gecesinde yapmış olması idi. Gece genel anlamıyla olumlu bir şekilde sona ermiştir. Geceye başlarken ATIF'in ve çeşitli siyasetlerin PARTİZAN, DHB, DEV-YOL'un mesajları okundu. Genelinde mesajlarda faşist cuntaya lanetlenirken bu mesajlardan DEV-YOL'un mesajında kelimenin tam anlamıyla Kemalizm sakıncılığı yapıldı. Şöyleki: "Cuntacı faşist generallerin Kemalizmin arkasına gizlendikleri ve Emperyalizmi yurttan kovma ve kurtuluş savaşı vermiş olan Mustafa Kemal'in izinden yürüttükleri safasatası" ortaya atıldı. Aslında cuntacı faşist generaller ülkemizin daha başından emperyalistlere peşke çektilmesi için emperyalistlerle masaya oturmuş uşaklık antlaşmaları imzalayan ve kurduğu "Cumhuriyet" adı verilen faşist düzeni, yaşatan ve bu düzeni şimdiki cuntacı faşist generallere armağan eden faşist Mustafa Kemal'in izinden yürütmektedirler. Geceye daha sonra devrimci ozanların halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık sosyalizim yolunda şehit düşen devrimciler ve onların anısına derledikleri devrimci türküler ve marşlar söylenerek devam edildi. Ayrıca gecede 12 Martlarda devrimcilerin ve komünistlerin faşist mahkemelerde, idam sehpalarında ve işkence tezgahlarında ser verip sır vermeyen örnek mücadelelerini ve tavırlarını dile getiren HALKIN GÜCÜ adlı tiyatro oynandı ve Devrim şehitlerine olan bağlılığımızı saygımızı ve onların mücadelecilik ruhlarından çıkardığımız dersleri ortaya koyduk. Gece Stuttgart işçi derneğinin (ATIF üyesi) hazırladığı folklor gösterileriyle başarılı bir şekilde sona erdi.

Bakin simsarcı, tencere pazarlamacısı ne diyor: "Biz hiçbir faaliyet göstermedik, üye kaydı yönünde çabamız olmadı, var olan üyelerle dahi bağımız yok. Onun için ne faaliyet raporu, nede mali rapor veremeyiz. Peki biz söyleyelim; Böyle bir faaliyetin olmadığı doğrudur. Fakat dernek vasıtası ile hiç mi faaliyet yok? Var. Oda şu: Yandaşlarını tencere satışı işinde kullanarak vurgun faaliyeti var. Dedelik teraneleri altında düzenlenen mezhepçi toplantılarda devrim maskesi ile para toplama faaliyeti var. Yani dernek bir import ve eksport acentası olarak kağıt üzerinde de olsa çeşitli biçimlerde kullanılmıştır. İşte her sahtekarlığa rağmen koltukların elden gitmemesi için türlü hile ve entrikalara baş vurulmasının nedeni budur. Peki Sosyal-faşist "DDKD"nin bu yönetime destek ve paylaşmasının nedeni nedir? Onlar Rus sosyal-emperyalistlerinin uşağı sosyal-faşistler olduğundan halka ve devrime düşmandırlar. Elbette nitelikleri gereği, devrimci bir faaliyete karşı sahtekarlığa başvurmaktan çekinmezler. Olanda budur. Halk düşmanı kimlikleri açığa çıktıkça yalnızlaşan bu sebebe çevredeki eskiden kendi ellerinde olan dernekleri kaybetmemek için gerici seyyar üyelik yöntemini kullanırlarken kongrede PORZ'da oturan demokrat, yurtsever, devrimci işçilerin üye olma taleplerine simsarlarla kol kola çıktılar. Onlar kendilerini ni naylon yöneticilik sıfatından süpürerek atacak olan devrimci muhalefetin boğulması için kongrede olduğu gibi bıçaklı hazırlıklı saldırı planları gibi her karşı-devrimci yöntemi uygularlar. Ancak şu bilinmelidir ki; Devrimci mücadele her engele rağmen gelişecek, güçlenecektir.

İşçi arkadaşlar, genç kardeşler, Dernek yönetimini her türlü sahtekarlığa baş vurarak gasp eden sosyal-faşist ve vurguncu ortaklığını her yerde teşhir ve tecrit edelim! Devrimci mücadelede teşkilatlanmanın önemini kavrayarak, örgütlü devrimci bir faaliyetle hertürlü gerici engeli aşalım. PORZ'da demokratik bir kitle örgütü yaratma doğrultusunda çaba sarfedelim!

Ülkemizde faşist cuntaya karşı direnen halkımızla dayanışmak için var gücümüzle ilerli!

-GERİCİ TEKKELERİ YIKALIM!

BİNGEN

Bölgemiz Bingen ve çevresinde faşist saldırı ve provokasyonlar sürmektedir. Bingen'de "Türk İslam Kültür Dernekleri" adı altında faaliyet yürüten ve başında Türkiye'de onlarca devrimcinin kanına elini bulmuş "Türk Federasyonu" nun başkanları Serdar Çelebi ve Ali Batman'ın denetiminde çalışan Gazi Gülbahar, Seyfullah Bulut ve çevresindeki katiller tarafından çevredeki demokrat ve devrimcilerle saldırılmaktadır.

Faşistlerin bu saldırılarına karşı elbette seyirci kalınmazdı. Biz ATIF sempatanları olarak Aachen'da işkenceyle katledilen Katip Salhan arkadaşın ölümünü protesto eden ATIF'in bildirisini dağıttık. Bingen'de böyle bir bildirinin ilk olarak ve örgütlü bir şekilde dağıtılması MHP li faşistleri rahatsız etti.

Gazi Gülbahar, Seyfullah Bulut'un başında olduğu beş altı it bozuntusu, arkadaşların bildiri dağıtmasını engellemek için önce polise telefon ettiler. Sonra sözlü sataşmalarla bizi provokasyona getirmeye çalıştılar. "Burasının Bingen olduğunu bilmiyor musunuz?" gibi sözlerle üzerimize gelip polisin gelmesini bekliyorlardı. Gayeleri olay yaratıp bizleri polisin eline vermektir. Polis bildiri dağıtılan yere gelince, faşistlerin ihbarı üzerine arkadaşlardan sekizi göz altına alındı. Ancak arkadaşların kararlı tutumu sonucu, polis onları serbest bırakmak zorunda kaldı.

Bildiri dağıtımından sonra faşistler şaşkına dönmüş iyice saldırganlaşmışlardı. Bildiri dağıtan arkadaşlara bir şey yapamayınca sıradan demokratları "siz bildiri aldınız" diye dövüldüler. Bunun üzerine biz demokrat arkadaşlarla daha sıkı bağlar kurarak faşist saldırılara karşı çıktık. Bu durum Bingen'in faşistlere terkedilemeyeceğini anlayan demokratlara cesaret, tasmalı çömezlere korku vermişti.

MHP'liler, devrimcilerin bulunmadıkları ortamlardan yararlanarak tek tek demokratlara yeniden saldırıya ve demokratların evlerini "silah var" bahanesiyle polise ihbar etmeye başladılar. Faşistlerin tehditi sonucu bir demokrat Alman evsahibi tarafından evden kovuldu. Bununla da yetinmeyen faşistler üç demokrata zincir ve sopalarla saldırdılar. Faşistlerin bu azgınca saldırıları Türkiye'de devrimin bir parçası olan biz Türkiyeli emekçilerin halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini engelleyemeyecektir.

Bingen ve çevresi ATIF sempatanları komitesi

KARLSRUHE

Karlsruhe ATIF sempatanları Komitesi yılbaşında Enternasyonal bir gece düzenledi. 120 kişinin katıldığı gecede dünyada siyasi durum, Türkiye'deki son gelişmeler, Batı Alman emperyalizminin faşist cuntaya yardımı ve ATIF'e saldırıları hakkında bilgi verildi. Türkçe ve Almanca yapılan gece olumlu oldu.

Piyango Kurtuluş Değil-Baştarafı 1.sayfada

ne "Ben Pazartesi işe gelmiyorum." derler, "Neden" diye sorulduğunda "Çünkü yarın Lottodan 6 tutturuyorum" diye cevap verirler.

Bunlara rağmen, hakim sınıflar tarafından elde edilen başarılar geçicidir. Bu düzen yıkılmaya mahkumdur. Emekçinin zorla biriktirdiği üç-beş kuruşu da aldatmacalara yatırmayı öğütleyen bu düzenin temsilcileri, taraftarları fazla yaşayamayacaktır.

Biz, işçiler şunu iyi bilmeliyiz ki; ne Milli Piyangolar, ne de Lottolar, Totolar bizleri kurtaramaz. Onlar burjuvazinin bizler için hazırladıkları para tuzaklarıdır. Bizi kurtaracak olan birliğimiz ve kendi kollarımızdır. Bizlerin insanca yaşaması ancak sömürsüz baskısız bir düzende mümkündür.

A.Taner

FTEKB(Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Birliği) 1. Genel Kurulu yapıldı.

Yaklaşık 2 yıldan bu yana çalışmalarını yürüten FTEKB(Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Birliği) 22-23/11/1980 tarihinde 1.Genel Kurulunu yaptı. Yeni yönetim, denetim organlarını seçti.

12 Eylül darbesiyle durumun iyice kritik olduğu bu dönemde, derneğimizin bu genel kurulunda faşist darbenin teşhiri yapılmıştır. Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleyici kararlar alınmıştır.

Bu Genel Kurulumuz Paris Üzeline, Türkiye ve dünya genelinde işçilerin, ezilenlerin birleşmeleri yönünde ileri bir adım olmuştur. Genel kurul geçmiş dönem çalışmalarında esas olarak şu hataları tespit etmiştir:

- Derneğimizle sendikaların eş, aynı şeyler olarak anlaşılması görüşü.

Bu görüş geçmiş dönemde sendikal çalışmalarımızı baltalamıştır. Bundan dolayı da sendikalarda çalışmalarımız konusunda olumlu bir sonuç yoktur.

- İkinci hatamız halk saflarında bulunanlarla birlik konusundadır.

Geçmiş dönemde, birlik olma pahasına zaman zaman temel ilkelerden tavizler verildiği tespit edilmiştir.

- Örgütlenmede genel olarak yetersizliğin olduğu;

- Kadınlarla ilgili çalışmaların yeterince yapılmadığı tespit edilmiş;

- Enternasyonal ilişkilerin de çok zayıf olduğu kabul edilmiştir.

Tüm bu hataların görülüp, kabul edilip eleştirilerek önümüzdeki dönemde bu hatalardan öğrenilmesi, yeni çalışma yöntemlerinin bulunması ve geliştirilmesi görüşü kabul edilmiştir.

Genel Kurulumuz, önümüzdeki dönemde oluşturulması düşünülen Fransa çapında federasyonlaşma çalışmalarını açısından da ileri bir adım olmuştur. Genel Kurulda Federasyon Örgütlenme Komitesi kurulmuştur.

Daha sonra yapılan genel kurul değerlendirmesi toplantısında genel kurul öncesi ve süresince görülen eksiklikler; genel kurulda daha fazla kitle katılımını sağlamak için yapılan çalışmaların yetersiz olduğu; genel kurul boyunca tartışmaların teorik geçmesi, kitlenin somut talepleriyle ilgili konulara fazla ağırlık verilmemesi ve enternasyonal alanda yabancılara genel kurula katılmaları için çaba sarfedilmemiş olmasıdır.

Önünde bekleyen yeni çalışmalara doğru...

Yaşasın FTEKB!
Yaşasın tüm ezilenlerin mücadelesi!
Kahrolsun her türden emperyalizm ve gericiilik!

FTEKB
Yönetim K.

B.BERLİN -Baştarafı 12.sayfada

olduğunu daha sonra kavramış.Çünkü 16 Ocakta yapılan oylamada, durumun rezilliği ortaya çıktığında çekilmek zorunda kalan bakanların yerine atanan bakanlar da güven oyu alamadılar. Bunun üzerine Stobbe kabinesiyile geri çekilmek zorunda kaldı.

Bu sorunun bir yanıydı. Sorunun diğer yanı ise uzun zamandan beri Berlin'de süren ev işgalleri idi. Berlin Senatosu, işgalcilerin haklı taleplerinden olan eski evleri oturulur hale getirme talebine karşı evsizlerin durumunu daha da güç duruma sürükleyen bir politika izlemiştir. Aynı zamanda haklı talepleri için mücadele eden işgalcilerin üzerine polisi ni salmıştır. Polisin işgalciler üzerine saldırmasından sonra Berlin Senatosuna binlerce protesto telgrafları,telefonları yağmıştır. Ev işgalcilerine karşı polis zoru uygulayanlar bu son "skandal" olayında olduğu gibi emperyalist tekellerin sözcüleri oldukları bir kez daha ispat etmişlerdir.

B. Bolu

TÖK/YD üyesi BTÖF(Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu), kardeş örgütler İKTÖF(İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu) ve KİB-ÖK(Kıbrıslı İşçiler Birliği-Örgütlenme Komitesi) ile birlikte yılbaşı tatilinden yararlanarak 26-29 Aralık 1980 tarihleri arasında Manchester'de üç gün süren bir eylem düzenledi. Bu eylemin amacı okulların ve iş yerlerinin kapatılmasından yararlanarak, İngiltere'nin çeşitli şehirlerindeki Türkiyeli ve Kıbrıslı işçi ve öğrencilerin bir araya toplanması, aramızdaki kaynaşmanın artırılması, çeşitli seminer ve toplantılarla siyasi, ideolojik seviyemizin yükseltilmesi idi.

Bu amaca uygun olarak üç gün içinde üç ayrı konuda seminerler düzenlendi. İlk gün Türkiye ve Kıbrıs'da son gelişmeler üzerinde duruldu. Önce Kıbrıslı arkadaşlar kısaca bilgi verdiler ve devrimci mücadelenin bugünkü durumunu anlattılar. Adanın kuzeyinin 1974 de faşist Türk ordusu tarafından işgalinden sonra, bugün adanın kuzeyinde Amerikan emperyalistlerinin faşist Türk ordusu ve sözde "Kıbrıs Türk Federe Devleti" aracılığı ile hakimiyetlerini daha da sağlamlaştırmaya çalıştıklarını, güneyde ise Kıbrıslı Rum hakim sınıflarının esas olarak İngiliz emperyalistlerinin çıkarlarını devam ettirdiklerini belirttiler. Buna karşılık gerek güneyde, gerekse kuzeyde halkın yer yer kendiliğinden mücadelesinin yükseldiği ve hakim sınıfların da buna karşılık saldırılarını azınlaştırdıklarını belirttiler. Kuzeyde Ekim ayı içinde Narenciye üreticilerinin düzenlediği bir direniş anlattılar Güneyde ise geçtiğimiz günlerde Yunanistan'da tutuklu bulunan iki Kıbrıslı devrimcinin başlattıkları açlık grevini desteklemek için Kıbrıs'ta bildiri dağıtan sekiz Rum devrimcinin "anarşistler", "bomba eylemlerinden arananlar" bahanesiyle tutuklandıklarını, fakat girişilen kampanyalar sonucu hakim sınıfların bunları serbest bırakmak zorunda kaldıklarını belirttiler. Bugün Kıbrıslıların önünde duran acil görevin halk arasında sosyal faşistlerin (özellikle de güneyde AKEL sosyal faşistlerinin) etkisinin kırılması, böylece de iki milliyetten Kıbrıs halkının işgalcilerle emperyalizme karşı birlikte mücadelesiyle atılmaları için örgütlenme çalışmalarını hızlandırmak olduğunu vurguladılar.

Bunun arkasından da "Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bugüne Türkiye tarihi ve devrimci hareketin gelişmesi bir dia gösterisi ile anlatılmış, ardından da 12 Eylül faşist darbesi öncesi durum, darbenin geliştiği ve darbe sonrası gelişmeler hakkında bilgi verilmiş ve tartışılmıştır. Faşist darbenin yüzü, halka ve özellikle de devrimcilerle karşı girilen azgın faşist saldırılar anlatılmış, bu saldırılara rağmen Türkiye halkının, hakim sınıfların kendilerinden soyutlamaya çalıştıkları gerçek devrimcilerle birlikte işçi sınıfı ve onun partisi önderliğinde, er geç bu talan düzenini devirecekleri vurgulanmıştır.

İkinci ve üçüncü günler ise Kadınlar ve emperyalist savaş ve savaşa karşı sınıf bilinçli proletaryanın tavrı konusunda seminerler verilmiş ve tartışılmıştır.

Seminerler dışında her sabah hava şartlarının elverdiği ölçüde toplu spor çalışmaları ve üç ayrı akşam üç ayrı film gösterisi yapılmıştır. İlk akşam Güney Afrika'da siyahlar üzerine yapılan baskıları anlatan bir film, ikinci akşam Filistin sorununun ortaya çıkışı, tarihi gelişimi ve Filistin halkının mücadelesini anlatan bir film, üçüncü akşam ise 1933 lerde Belçika'da işçi sınıfının durumu ve direnişlerini konu alan bir film gösterilmiştir. Film gösterilerinden sonra kalan süre içinde de devrimci türküler ve marşlar söylenmiş, Kıbrıs ve Türkiye'den halk oyunları oynanmıştır.

Ayrıca akşamları toplu halde kalacak bir yer olmadığı için, arkadaşlar dokuzon kişilik gruplar halinde çeşitli evlere dağıtılmışlar ve çok çeşitli konularda sohbet ve tartışmalar evlerde de devam etmiş, bu şekilde tüm arkadaşların tartışmalara katılması sağlanmaya çalışılmıştır.

Toparlarsak, oldukça olumlu geçen bu eylem bize çok yönlü yararlar sağlamıştır. Bir yandan yapılan seminer tartışma, film gösterileri ile siyasi, ideolojik seviyemiz yükseltilmiş, çeşitli konularda bilgilerimiz derinleştirilmiştir. Diğer yandan da toplu bir şekilde örgütlenme ve organizasyon konularında tecrübeler kazanılmıştır. Toplu hareket etme alışkanlığı, işbölümü anlayışı geliştirilmiştir. Yemek, yatıp kalkma işlerinden, seminerlerin verilmesine kadar tüm konularda arkadaşlar üzerlerine düşen görevleri devrimci bir görev anlayışı ile yerine getirmişler, devrimci disiplin içinde hareket etmişlerdir. Eylemin tek olumsuz yanı da seminerlerin oldukça kısa bir sürede hazırlanması neti

cesinde olabileceğinden daha az verimli olmasıdır. Özellikle de kadınlar konusundaki seminer öncesi tartışma olması nedeniyle arkadaşların tartışmada istedikleri bir takım meseleler ortaya çıkmemiştir. Fakat buna rağmen örneğin bu konuda tartışılmayan ve mutlaka tartışılması gereken meseleler olduğu ortaya çıkmış önümüzdeki dönemde bu konuda yapılacak tartışmalarda bu meselelerinde özellikle göz önüne alınması gerektiği tespit edilmiştir.

Son gün yapılan kısa değerlendirme sırasında da tüm arkadaşlar ileride de bu eylemden edinilen tecrübeler ışığında buna benzer eylemler yapılması konusunda görüş birliğine varmışlardır.

KONSTANZ

Büyük maddi güçlülere katlanıp Almanya'ya yüksek öğrenim yapmaya gelen devrimci, demokrat öğrenci gençlik 1980 yılında daha da büyük maddi sıkıntılar içerisine düşmüştür.

Bu genel durum, derneğimiz Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Derneğini (KTÖD-ATÖF TÖK/yd üyesi) de etkilemiştir. Öyle ki; dernek yerinin kirasını ödemede bir çok güçlülük karşı karşıya gelmiştir. Derneğin aylık kirası, elektrik, su, vs. harcamaları, bütün bunlar derneğimizin demokratik, devrimci mücadelesini etkilemiştir. Fakat bu sorun aynı zamanda önümüze bir çözüm de koymaktaydı. Ve biz, bu sorunu siyasi özüne uygun bir şekilde çözmek zorundaydık. Yani bütün sorunlara devrimci metotla yaklaşma, onu var olan duruma uygun bir biçimde çözmek gerekmektedir.

Daha evvel herhangi bir maddi sorunla karşı karşıya geldiğimizde hemen kitlemize giderek, durumun önemini açıklayıp, dayanışmaya çağırıyorduk, başış topluyorduk. Fakat kitlemizin genel çoğunluğu öğrenci olduğu için Pfennig'leri idareli bir

Devamı 11.sayfada

ULM

Bilindiği gibi teşkilatımız ATİF, üye d dernekler ve arkadaşlarımız gerek Türk faşistlerinin, gerekse Batı Alman emperyalizminin yoğun bir saldırısı altında bulunmaktadır. Özellikle Batı Alman emperyalizminin saldırıları son derece yoğunlaşmıştır. (...)

Bildiri dağıtımında gazete satışlarında, arkadaşlarımızın polise götürülmeleri evlere, derneklere yapılan baskınlar, arama taramalar günlük hayatın bir parçası haline gelmiştir. Bu ve benzeri olayları çoğaltmayacağız. Dikkatleri çekmek istediğimiz husus, bu saldırıların yeni taktiklerle yürütülüyor olmasıdır.

Anlatacağımız olay bir tertiple ilgili dir:

1.8.1981 günü bir Türk elinde bir paketle Ulm Halk Ocağının başkanının evine arkadaşımızın evde olmadığı bir sırada gelir. Kapıyı açan hanımına arkadaşın ismini vererek, arkadaşın oturduğu şehirdeki ATİF sempatizanı dernek tarafından paketi vermek için gönderildiğini söyler. Arkadaşın hanımı gerek kaldıkları köyde gerek Ulm'daki dernekte, gerekse eylemlerde bu kişiyi hiç görmediği için ve bu tip şeylere karşı uyarıldığı için başkanın evde olmadığını, ertesi gün gelmesini söyler. Meçhul kişi "bacı beni bir daha yorma, paketi al, arkadaşına da selam söyle" der. Arkadaşın hanımı "bekleyn, ben derneğe telefon edeyim Eğer al derlerse alırım." der ve eder. Bu sırada meçhul adam hızla uzaklaşır. Dernekteki arkadaşlar 3-4 dakika içinde eve gelirlerse de kimseyle karşılaşmazlar. Olay bu kadar.

İntimaller: Polis yapabilir. Faşistlerin tuzağıdır.

Pakette ne olabilirdi? Polis açısından esrar, eroin vs. kanunca bulundurması yasak olan şeyler. Faşistler açısından: bomba.

Polis açısından amaç ne olabilirdi? Türk faşistlerinin esrar, eroin, vs işlerle uğraştıkları çok kez ispatlanmıştır. Ve faşistlerin Türkiye'deki yandaşlarını bu yolda elde edilen gelirle besledikleri aşikardır. Bu husus burjuva gazetelerinde seri halinde çarşaf çarşaf yayınlandı.

Devamı 10.sayfada

Geçen yıl 16 Ocak 1980 günü Mehmet Günalp faşist devletin sivil azıllı köpekleri tarafından sabah işine giderken İstanbul'un Şişli Hürriyet tepesinde tuzağa düşürülerek dokuz kurşun ile hunharca katledildi. Bugün Mehmet Günalp'ın katledilişinin birinci yılında onu sayıyla anıyoruz. Onun anısı mücadelemizdir. Hiç bir azıllı faşist cezasız kalmayacaktır. Dökülen her damla kanın hesabı sorulacaktır.

uygun olarak yapılacak. Dün Mustafa Kemal Kürt isyanlarını nasıl kanlı bir şekilde bastırdıysa, bugün cuntacılar, "Alpdoğan" tabrikatlarıyla Kürt milletinin üzerine yürüyorlar.

Dün Mustafa Kemal işçilerin en ufak bir direnişini Adana-Nusaybin'de olduğu gibi kanla boğmaya çalıştıysa, bugün cuntacılar işçileri dipçik zoruyla çalıştırıyor, arkasından da "üretim hızlandı" çığlıkları atıyor. Mustafa Kemal'in izinde her türden direniş ve grevi yasaklıyor. Mustafa Kemal'in zulme dayanan iktidarı emekçi sınıfların yaşamını mümkün olduğunca zorlaştırmayı nasıl kendine görev bildiyse, bugün cuntacılar "Atatürk" yılları na girerken ilan ediyor :

- İlaça ortalama %30 zam yapılması kararlaştırıldı.(31 Aralık 1980)

- Şeker 60liraya çıktı.(29 Aralık 1980)

- Demir çelik ürünlerinin zamli fiyatları açıklandı.Bu ürünlere %4 ile %14 arasında değişen zam yapıldı.(3 Ocak 1981)

- İstanbul'da ekmeğin fiyatı 10 lira - dan 15 liraya yükseltildi.(4 Ocak 1981)

Bu zam listeleri daha da uzayacak. Boğazına kadar emperyalizme bağımlı Türk devletinin temsilcilerinin ekonomik krizlerinin yükünü halkımızın sırtına yüklemekten başka izleyecekleri yol yoktur.

Onlar ekonominin acıklı durumunu kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar.Diyorlar ki:

"1981 de 2.4 milyar dolar dış borç ödemek gerekiyor. Ödenmesi zorunlu borcun yalnız 1.3 milyar dolarını faizler oluşturuyor."

Bu borcu ödeyemeyecekleri açık olduğundan uşakların efendilerinden kredi dilenme dönemleri yine başladı.

Turgut Üzal, Londra'da alacaklı kuruluşlarla yaptığı toplantıda yeni kredi ve borç erteleme işteklere dile getirdi. Daha sonra Batı Almanya ile temasa geçti. Kredi musluklarının açılmasında faşist generaller çetesi devrimci mücadeleyi bastırmada gösterdiği kararlılık ve bu yöndeki başarıları elbette ki önemli bir rol oynayacak.

Nitekim şimdiye kadar olan faşist operasyonlar,emperyalist tekellerin bir hayli takdirini kazandı. Bunun bir göstergesi şöyle: Ocak başından itibaren Türkiye'nin borçlarının ertelenmesi çağrısını yapan IMF(Uluslararası Para Fonu), 23 Ocakta 127 milyon dolar kredi vereceğini de açıkladı.Avrupa Konseyi'nin raporörü Steiner

Türkiye üzerine hazırladığı raporda Milli Güvenlik Konseyi'nin "demokrasiye dönüş konusundaki çabalarını", "cuntanın iyi niyetini" anlatmakla bitiremiyor.(26 Aralık 1981, Milliyet) Mustafa Kemal hükümeti emperyalizme bağımlılıklarının bir simgesi olarak Osmanlı devletinin emperyalizmlere olan borçları ödemeyi nasıl üstlendiyse, bugün cuntacıları da emperyalizmin borçlandırma ve sermaye ihracı ile sürdürdüğü sömürü sisteminin varlığını ya şatmaya ne kadar hevesli olduklarını her fırsatta açıkça ifade ediyorlar.

Emperyalizme bağımlılık yeminini defalarca tekrarlayan, Mustafa Kemal'in "Komünizm görüldüğü yerde ezilmelidir" ünlü sözünü ağızlarından düşürmeyen faşist cunta efendilerine elden geldiğince teminat vermeye çalışıyorlar. Anti-komünistliği, Türkiye proletaryasının yiğit önderi Mustafa Suphi'yi kallesçe katlediğinde açık bir şekilde görülen Mustafa Kemal'in yolunda gidenler, devrimciler, komünistler için "günde yüzlercesini tutukluyoruz" sözlerini gerile gerile söyleyerek, işkencehanelerinde yüzlerce devrimciye işkence yaparak halk düşmanı sınıf karakterlerini sergiliyorlar.

Halk düşmanları halkımıza azgınca saldırırken, halkımızın devrimci mücadelesinden korkularını da gizleyememekteler. Mustafa Kemal, devrimden, devrimcilerden nasıl korktuysa Evren ve gürekaşı da öyle korkmaktadır. Konya'daki konuşmasında Kenan Evren bu korkusunu "Tedbir almasaydık, şimdi burada bu konuşmayı onlar yapacaktı" şeklinde ifade etmektedir.

Faşist generaller "Atatürk Yılı"nı kutlamakta haklıdır. Çünkü onlar gerçek Komünistlerdir. Komünizm, emperyalizme yeminli uşaklığı ile, halkımızın en ufak bir direnişini bastırmada kararlılığı ile azgın anti-komünistliği ile, ırkçılığı ve gövnen milliyetçiliği ile askeri faşist cuntanın ideolojisidir. Bu ideolojinin bu günkü takipçileri aynı zamanda halkımızın devrimci mücadelesinin onları yerle bir edeceğinden korkmaktadır. Ve bu korkularında haklıdır. Çünkü cuntacılar bugün devrimcilere ağır kayıplar verdirdiler devrimci mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadırlar.

K.Çobanoğlu

ULM -Baştarafı 9.sayfada

Bu tertip sayesinde ATİF'i ve derneğimizi teşhir etmek. Bu adı tertipi Batı Alman emperyalizmi, ATİF'i Türkiye'deki "terör"ü esrar, eroin ticareti ile desteklediği şeklinde propaganda için kullanacak.

Gene ATİF üyesi bir derneğin başkanı'nın "beyaz zehir" ticareti yaptığını yaya cak. Beyaz zehir ticareti yapan şebekenin ATİF içinde gizlendiği yolunda propaganda edecek. Son tahlilde teşkilatımızın devrimci kitlelerden tecrit etmek, küçük düşürmek için yararlanacak. Böylece ATİF'in kapatılması için çok önemli bir koz eline geçecek.

Oynanan bu oyunla aktif bir arkadaşımız içeri alınacak, dış dünya ile ilişkisi kesilecek, onlara göre kitleler öndersiz bırakılacak, derneğimizin kitle içerisindeki otoritesi sarsılacak,vb. Biz bu ihtimale daha ağırlık veriyoruz. Bilindiği gibi son dönemde Türkiye'den çok sayıda Türk polisi "aşırı uç"ları tespit için Batı Almanya'ya getirilmiştir.

Faşistlerin bir tertibi olabilir. Ulm Halk Ocağı faşistlerin en yoğun olduğu bir şehirde 1976 dan beri mücadele vermektedir.Ve süreç içinde Ulm Halk Ocağı faşistlerin korkulu rüyası haline gelmiştir. Gene bugün gelinen aşamada Ulm Halk Ocağı, Ulm'deki ilericilerin destek

ve güvenini kazanmış, Türkiyeli İşçiler arasında devrimci bir otoriteye sahip olmuştur. Çünkü Ulm Halk Ocağı mücadelesinde fedakar kararlı devrimci unsurlar yetiştirmiştir. Binali Yiğit yoldaş bunun en açık örneğidir. Denebilir ki Ulm'deki devrimci mücadeleyi başlatma şerefi ona aittir. Ulm ve çevresinde anti-faşistlerin örgütlenmesinde en aktif çabayı o, harcamıştır. Derneğimizin kararlı mücadelesi Batı Alman emperyalizminin boy hedefi olmasına yetmiştir. Derneğimizi, illegal bir teşkilatın yan kuruluşu gibi göstermiş, Anayasayı Koruma Örgütünün raporunu gazeteler çarşaf çarşaf yayınlamıştır. Gecelerimiz engellenmiş, gece için salon verilmemiş, gerekçe olarakta "komünist eğilimli" olduğumuz söylenmiştir.

Derneğimiz ilericilerin kalesi olduğu için, bu tertiple faşistler aktif bir devrimciyi fiziki olarak ortadan kaldırmak onlara göre kitleleri öndersiz bırakıp kitleleri korkutmak yıldırım istemişi olabilirler. Bütün bunlar meydana boş bulup at oynatmak içindir.

Bu tip tertipler önümüzdeki dönemde devrimci arkadaşlarımıza, yeni taktiklerle uygulanabilir. Bu tür oyunları boşa çıkarmak için önlem almalı, yakınlarımız uyarılmalıdır.

Hiç bir adı tertip bizleri haklı mücadele mizden alıkoymaz!

S.Uluer

ORHAN BAKIR'DAN ANILAR

Faşist Türk hakim sınıfları tarafından katledilen Türkiye Halkının yiğit evladı Orhan Bakır'ı anısı anlatıyor.

Orhan Güneydoğu Anadolu'da Diyarbakır'da doğdu. Yoksul bir ailedendi. İlkokulu Diyarbakır'da okudu. İlkokulu bitirdikten sonra okumak istedi. Anası olarak onu okutacak gücü yoktu. Dikiş dikerek 7 çocuğuna bakıyordu. O zaman fakir çocukları okutmak isteyen Ermeni okulu vardı. 3 oğlunu Orhan'la birlikte o okula yolladım. O zamandan Orhan bizden ayrıldı. Tatillerde buraya döndüğünde Orhan durgun, dürüst ve sessiz bir çocuktü. Devamlı kitap okuyordu. Ama biz bu kitapların ne olduğunu bilmezdik.

Orhan'ın o zamanlardan fakirlere ve yoksullara karşı büyük bir sempatisi vardı. Bir hammad geldiğinde, bir emekçi odun getirdiğinde "ana" derdi "fazla para ver onlara". "Onlar alınlarının teriyle kazanıyorlar emeklerini" Sabahları çöpçü eşek ile mahallenin çöplerini topladı. Onu yemeğe çağırır, beraber yemek yer, onun yaşamı hakkında sorular sorardı.Orhan a karşı hepimizin büyük bir saygısı vardı

Biz, İstanbul'a geldikten sonra Orhan bizimle oturmuyordu. Ara sıra eve gelir, saatlerce odada kendi başına kitap okur, yazılar yazardı. Biz onun hep ders çalıştığına inanırdık. Sabah beşten kalkar koşu yapardı. Fakat benim ona karşı büyük saygım vardı. Onun için hiç bir zaman "ne yapıyorsun,ne ediyorsun" diye sormazdım. Bazen çevreden sorarlardı. Amcaları "bu oğlan niye eve gelmiyor, ne biçim bir a-nasinoğluna sahip çıkıyorsun" derlerdi. Ben cevap verirdim:"Orhan hiç bir zaman yanlış bir iş yapmaz, ona güvenim sonsuzdur."

Bir işim olduğunda "Orhan bu işi yap bana"dediğimde hemen yapardı. Komşular onu çok az gördükleri halde bana söylerlerdi: "bu oğlan ne kadar çalışkan, dürüst ve ne muslu"derlerdi. "hiç şimdiki gençlere ben zemiyor."

Orhan'ın hepimizin üzerinde öyle bir otoritesi vardı ki hepimiz ona büyük bir saygı duyar, her dediği şeyi yapmaya çalışırdık. Orhan alçak gönüllü kimseyi kırmazdı. Beni, kardeşlerini çok severdi."Oğlum" derdim "okulu bitirir, bundan sonra bana bakarsın, bu dikisten kurtarırın" "Ana" derdi "kurtulursak bütün halklar birlikte kurtulacağız".Oğlum giderdi aylarca gelmezdi. "Oğlum" derdim"ben ölsem, haberin bile olmayacak". "Ana" derdi"kalp lerimiz beraber olduktan sonra, biz her zaman beraberiz."

Şemsi Özkan -Baştarafı 1.sayfada

man kamuoyuna bilgi verilmemiştir. Onlar yaptıkları bu tip kirli işleri mümkün olduğunca Alman kamuoyundan saklamaya çalışmaktadırlar. Batı Alman tekelci burjuvaları "insan haklarına saygı" eğitimini vermeye çalıştığı, Batı Alman halkının en azından bu olayı "insanlık dışı" bir olay olarak görüp, tepki göstermelerinden korkmuş olsalar gerek.

Emperyalistler ve emperyalist uşakları arasında daha nice anlaşmanın var olması, Şemsi Özkan'ın B. Alman devleti tarafından faşist cuntaya teslim edilecek son devrimci olmadığını göstermektedir. Devrimcilerin "kökünü kurutmaya" çalışmak her sömürenin en doğal görevidir. Sömürömler, ezenler böylece görevleri canla-başla yerine getirmeye çalışırlar. Aksi takdirde, iyi bilirler ki varlıkları tehlike içindedir. Batı Alman emperyalist devleti de yalnız Şemsi Özkan olayında değil daha bir çok olayda, örneğin

- ATİF'i yasaklama çabasında
- ATİF Başkanının siyasi çalışmasını engellemekle
- ATİF Başkanının siyasi çalışmasını engellemekle
- eski ATİF başkanının siyasi iltica talebini geri çevirmekle
- Katip Saltan'ın katilleri olan faşistlerin serbest dolaşmasına izin vererek, Katip'in katilini ATİF üyesi ve sempatizanları arasında aramak la

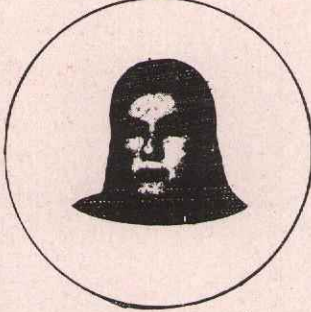
ve daha nicelerini sayabileceğimiz olaylarla, sömürü düzenini ayakta tutma çabası açıkça belirtmektedir. Onlar nasıl bu çabalarını açıkca ortaya seriyorlarsa devrimciler de bu düzenin yıkılması, sömürsüz bir düzenin kurulması için olan çabalarının en şanlı örneklerini gün bugün veriyorlar. Devrimciler geçici yenilgilerden de korkmuyorlar. B. Almanya'da, Türkiye'de, dünyanın her yanında haklı davaları için savaşı devrimcilere uygulanan baskılara, zulme karşı gelmeyi, sömürücülerin suratlarını teşhir etmeyi aralıksız yapılması gereken bir görev olarak kavriyorlar.

B. Deniz

MERAL YAKAR- 22 OCAK 1973'DE
ALİ HAYDAR YILDIZ- 24 OCAK 1973'DE
ATILLA ÖZKAN- 18 OCAK 1976'DA TÜRK FAŞİST HAKİM SINIFLARI TARAFINDAN
KATLEDİLDİ.

ALİ HAYDAR YILDIZ

MERAL YAKAR

ATILLA ÖZKAN

İŞÇİ SINIFININ YÜCE DAVASI ÜGRUNA
KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKMA YOLUNDA
DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER

KANLARI YERDE KALMAYACAK

ve ziyarete gelen bütün arkadaşların katılacağı bir toplantı önerdik. Dev-Yol'cu lar bu toplantıya sorumlu olan arkadaşlarıyla bir kaç kişi katıldılar. Yukarıda yatmaya giden arkadaşlarının toplantıya katılmalarını sağlayacakları yerde tavırlarıyla buna engel oldular.

Dev-yol'cular devrimcilere karşı iki yüzlü davranıyorlar!

1- Yapılan toplantıda şu gerçekler su yüzüne çıktı. Dev-Yol 21.12.1980 de ATIF ve HK ile kurdukları komitenin dışında Almanlarla bir komite kuruyorlar. Bu komitenin varlığından ve bütün işlerden sorumluluğunun bu komiteye ait olduğunu 25.12.1980 tarihine kadar yani tartışma saatine kadar bize ve HK ya bildirmiyorlar.

2-21.12.80 tarihli toplantıda bizim prensip olarak halk saflarında gördüğümüz örgütlerle ortak eylem veya eylem birliği yapma anlayışını kabul eden ve bizimle ortak komite oluşturanlar, grevin üçüncü gününe girerken HDF'yi eyleme çağırıyorlar, böylece bizi eylemden çıkarmayı önce den amaçladıklarını açığa vuruyorlar.

3-24.2.80 tarihinde "neden bildirileceğinin içinde sadece 5 arkadaşın isminin olduğunu, "bildirilerin Türkçesinin Almanca ya neden çevrilmediğini" sordüğümüzde "zaman darlığından yapamadık" diyenler son tartışmada bunları bilinçli olarak yaptıklarını söyleyerek art niyetlerini ortaya koydular.

4- HK-Dev-yol ve ATIF den oluşan komitenin eylemde sorumlu komite olduğunu 21.12.80 de ve 22.12.80 tarihlerinde kabul eder gözükkenler, aynı tarihlerde Almanlar la oluşturdukları komiteyle işleri yürütmek ve bundan bizleri haberdar etmeyerek faydacı ve oportunist yüzlerini sergilediler.

5- Son tartışmada HDF de eyleme katılacaktır. Almanca bildirinin içinde cunta'nın faşist olduğundan söz edilmeyecektir. Salonunda bulunan devrimcilerin fotoğrafları indirilecektir. Çıkan bildirilerin altına Türkiyeli örgütlerin ismi yazılmayacaktır. Grevi Açık Komitesi yürütüyor. Bu komite Almanlarla oluşturulan komite -dir diyerek eylem her şey, amaç hiç bir şeydir, oportunist mantıklarını ortaya koydular. Daha da kötüsü Türkiye'de kom -prador patron ağa devletin savunucusu HDF ile işbirliğine giderek, komprador patron ağa devlete karşı dışarıya döğüşen biz ATIF taraftarlarını saf dışı bıraktılar. Devrimci-Yol'un bu tavrı onun siya setinden kaynaklanmaktadır.

Dev-Yol devrimcilik adına düzen savunucularıyla el ele yürüyor. Düzen savunucularının talep ve isteklerine boyun eğerek devrimcilerin fotoğraflarının dahi indirilmesini kararlaştırıyor. Amaç HDF ve SPD kazanılmalı ve bunların desteği alınmalı diyerek sınıf işbirliğini pekiştirdiler.

6- Yapılan son tartışma içinde Dev-Yol adına bir arkadaş yapılan bu eylemde kendilerinin hatalı olduğunu belirtti. Biz kendilerinin sözlü özeleştirelerine inanmadığımız ve yazılı özeleştirei vermeleri gerektiğini söyledik.

Devrimci-Yol'un bu eylemde takındığı tavrı:

- İki yüzlü bir tavrıdır
- Kitle kuyrukçuluğudur.
- SPD ve HDF ile sınıf işbirliğidir.
- Gurupçuluk yapmama adına (5 kişi için eylem yaparak, konto numarasını kendi hesaplarına açarak, eyleme katılan gurupları kendi anlayışını kabule zorlayarak) gurupçuluk yapmaktır.

Eylemden çıkardığımız dersler:

- Dev-Yol'un tavrını ve yapısını bu eylem içinde bir kere daha iyici gördük ve tanıdık.
- Devrimcilerin eylemlerde birleşmesinin önünde engel olanın kim olduğu bu eylemde daha açık bir şekilde belli oldu.
- Dev-Yol'un bu eylemde bizimle ilkönce oluşturdukları platformu yanlış kabul etmelerini açıklamaları sözlü de olsa olumlulu oldu. Ancak yazılı tavrı takınmaz larsa sözlü açıklamalarının bir değeri kalmayacaktır.
- ATIF taraftarları olarak bundan böyle Dev-Yol ile veya diğer siyasetlerle ya pılacak eylemlerde anlaşılabilir platform mutlak yazılı olması gerektiği görüşümüz eylem pratiği tarafından pekiştirildi.

Biz, Devrimci-Yol'u yaptığı hatalar konusunda açık ve dürüst tavrı takınmaya yazılı özeleştirei yapmaya çağırıyoruz.

Not: Halkın Kurtuluşu da "gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" anlayışını terketmelidir. HK'nın gelişmeler içinde tavrı oldukça tutarsız olmuştur. Onlar, daha önce katıldıkları platformun Dev-Yol tarafından üç kağıtçılık oyunlarıyla çığnenmesine karşı şu ana kadar hiç bir tavrı takınmamışlardır.

26/12/1980

rasında, aynı hücrelerde tekrar kayıplara karıştılar. Şahın iktidarı zamanında olduğu gibi, örneğin; yoldaş Taghi Shahram, 24 Haziran 1980 de idam edildi; Madjahe -din-Saadeti üyesi, bu ay 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yeni zindan muhafızı, İslam rejimindendi. Hali hazırda yüzlerce devrimci Homeyni rejiminin parmaklıkları arasında bulunuyor.

Devrimci politik tutuklular, devrim muhafızları denilen barbarların keyfi, bar -barca isteklerine terkedilmiştir. Ağır tutukluluk şartları, belli olmayan tutukluluk nedenleri ve geleceklere; dış dünya ile koparılan ilişkileri. Bunun gibi çe -şitli fiziki ve psikolojik işkenceler İran rejiminin metodlarıdır. Ne bir avukat tarafından savunma hakları vardır; ne delillerin dinlenmesi söz konusudur; ne de açık mahkemede yargılanma söz konusudur.

Şah rejiminin işkenceci usakları Homeyni tarafından affedilirken; eski rejimin sağlık bakanı ve Scheicholislamzadeh ve CIA ajanı Amir Entezam'ın davaları daima ertelenirken, devrimcilerin ve komünistlerin davaları ise kısa sürede hallediliyor. Bunun gibi, Peykar (İşçi Sınıfının Bağım -sızlığı İçin Mücadele Örgütü) üyeleri Henker Khalkhali tarafından bir kaç saat içinde ölüm cezasına çarptırıldılar ve derhal kurşuna dizildiler.

Kötü şöhretli Şah'ın gizli örgütü SAVAK'ın, SAVAMA denilen yeni bir isim altında kurulması (devrimcilere karşı), ile casusluk zihniyeti iş yerlerinde, okullarda tekrar pratiğe geçiriliyor. Ve halk düşmanı rejimin batırılışı geciktirilmeye çalışılıyor.

Emperyalist sistemin yeni usakları, uzun ömürlü olmaları için halk için mücadele eden devrimcilere baskı uygulamanın, tutuklamaların, işkence ve öldürmelerin ve halkı kandırmaların gerekli olduğunu çok iyi biliyorlar.

Eğer Beni-Sadr hapsedeki işkencelere "karşı" olduğunu söylüyorsa; bu yalnızca onun rakiplerini zayıflatmak için, kendi menfaatleri doğrultusunda yaptığı demogojik bir propagandadır.

Eğer Homeyni, işkencelerden sanki hiç haberi yokmuş gibi bir araştırma komisyonu için çağrı yapıyorsa, bu onun işkencelere karşı olduğu anlamına gelmemelidir. Bu, İslam rejiminin ikiyüzlülüğünü örtbas etmek içindir.

Homeyni de, Beni-Sadr'de devrimcilerin ve komünistlerin üzerlerinde bir bildiri yakalanırsa, bunun cezasının 10 sene hapis cezası olduğunu çok iyi biliyorlar. Onlar, kendilerine muhalif olanların hapishanelerde kamçıldığını çok iyi biliyorlar. Onlar yine, bağımsızlıkları için mücadele eden kürtlerin, askerleri tarafından tecavüze uğratıldığını, idam edildiklerini çok iyi biliyorlar. "Gharna", "Ghalatan", "Kanımameid" köylerinde bütün herkesin çoluk, çocuk, yaşlı, kadın demeden katledildikleri de açık bir gerçektir.

Açık idamlar, ağır hakaretler ve aşağı lamalar bugünkü İran rejiminin günlük pratiğidir.

İslam rejiminin, çeşitli sorgu metodları, faşist uygulamaları nasıl halk düşmanı bir yapıya dönüştüğünü gösteriyor.

1980 Aralık ayının ortalarına doğru Shiraz ve Tahran şehirlerinde bir çok devrimci, politik tutuklu, tutuklamalara karşı, insanlık dışı şartlara karşı bir aç -lık grevine girdiler, bu grev hala devam ediyor.

İran rejimi, Şahbaz şehrinde, bu petrol bölgesinde Şah'a karşı önder bir rol oynayan petrol işçilerini üzerlerinde bildiri bulunduğu için 15 sene hapis cezasıyla yargıladı.

Bütün devrimci politik tutukluların serbest bırakılmaları için aşağıdaki talepler öne sürülmelidir.

- Politik tutuklulara yapılan işkencelere son;
- Bütün devrimci politik tutuklular derhal serbest bırakılmalıdır !
- Şahbaz'da yargılanan petrol işçileri derhal serbest bırakılmalıdır !
- Uluslararası bir delegasyon İran'da hapisteki tutukluları ziyaret etmeli ve durumlarını araştırmalıdır !

ABD -Baştarafı 12.sayfada

yoğruldukları nasıl da belli oluyor. 1984'de ABD'nin savunma bütçesinin 330 milyar dolar (2 trilyon 970 milyar Lira) ulaşacağı belirtiliyor. Ellerini zevkle ovuşturan Amerikan silah fabrikatörleri, kârlarına kâr katmada daha da ustalaşacaklar ve Amerikan emperyalizminin çıkarları korunacak, yani dünya halklarının sömürüye karşı mücadeleleri kanla bastırılmaya devam edilecek.

Reagan hükümetinin açık sözlülüğüne bir diğer örnek de CIA konusunda verilebilir. CIA'nın yeni başkanı William J. Casey, Reagan yönetimi sırasında örgütün diğer hükümetlere karşı gizli operasyonlar düzenlemesinin mümkün olabileceğini ve bu operasyonların ancak çok gerekli olduğu hallerde ve ABD'nin en yüksek çı-

biçimde harcamak zorunda kalan kişiler -dir. Bağış konusunda pek başarılı olamıyorduk. Ya da istediğimiz başarıyı elde edemiyorduk. Çoğunun ya parası yok, ya da az da olsa böyle bir nakit bağışı yapamıyordu. Böylesi bir sorunun karşısında - çoğu arkadaşımız böylesi bir devrimci dayanışmaya katılamadıkları için üzülüyordu.

Sorunun önemini bütün arkadaşlarımıza anlattığımızda, bir çok arkadaş, bir çok çözüm teklifi getirmişti. Yaz tatilinde bir çoğumuz çalışıp geçimimizi temin ediyoruz. Öğrenci arkadaşlar Cumartesi günleri çalışmıyorlar. Cumartesi günleri çoğu öğleye kadar uyuyor., ondan sonra dernege geliyordu.. Bunun üzerine,uyuyacağımıza, bunu çalışmakla değerlendirelim, bu çalışmadan hem biz kendimiz, hem de dernek yararlanmış olur. Öğleden sonra da gelip dernekteki sosyal faaliyetlere katılmış oluruz" şeklinde düşünerek çalışmaya başlandı. Ve bu teklif çalışan öğrenci arkadaşların büyük bir çoğunluğu tarafından uygulandı. Bu bağışlarla derneğin en az üç aylık kira masrafı karşılandı.

Ancak bu toplanan miktar uzun dönem gi decek bir miktar değildi. Bunun üzerine havaların henüz tam soğuması, derslerin de daha dönem başında olmasından dolayı ikinci tip bir çalışma uygulandı. Bölge -de tarımsal bir bölge olmasından dolayı elma ve çilek bahçeleri çokça bulunmaktadır. Bunun üzerine guruplar halinde arkadaşlar bu elma bahçelerinde, hafta içerisinde derslerin az olduğu günlerde, bir -likte ücretli elma toplama gitme kararı aldılar. Bu karar da öğretici bir özelliğe sahipti. Bu çalışma kampanyası da yaklaşık 3 hafta kadar devam etti. Ve derneğin maddi bakımdan toparlanması sağlandı. Elma toplanması sırasında, işin çok ağır bir iş olmamasından istifade eden arkadaşlar birbirleriyle çeşitli konularda tartışıyor, fikir alışverişi yapıyorlardı.

Bu devrimci çalışma kampanyasının önemli bir yanı; günlük hayatta birbirlerini tek yanlı tanıyan arkadaşları, aynı zamanda çalışma yanıyla tanıma fırsatı vermiştir. Böylelikle soruna tek taraflılık yerine çok yanlı bir yaklaşım anlayışı kavranmış, sorunu tek nokta da olsa toplu ve birlikte çözmeye anlaşılmıştır.

Bu devrimci çalışma kampanyası biz dernek yönetim kuruluna da bir çok şey öğretmiştir. Bizler bu çalışma, dayanışma biçimiyle üç şeyi gerçekleştirdik:

- Şimdiye kadar çoğu dernekte olduğu gibi, bizim derneğimizde de şu anlayış mevcuttu: "aktif arkadaşlar yapsın, bilen yapsın" anlayışı. Sorunun bu tür çözümü bize aktif arkadaşlara hayranlık besleme pratik içerisinde olmayan arkadaşlara da "tembel" değerlendirme yaklaşımını getiriyordu. Oysa bu yaklaşım biçimi yeterli değil, basit bir metoddur. Biz, demokratik kitle derneklerinde bizimle birlikte bir şey yapmak isteyen, bütün devrimci, demok rat arkadaşlarla bir şeyler yapabilmeyi benimsetebilmeliyiz. Devrim, yalnız bir kaç tane arkadaşın çalışmasıyla olabile -cek bir şey değildir. Bu yüzden bazı derneklerimizde her çalışmayı aktif arkadaş üzerine alırsa, çalışma istemi içerisinde olan arkadaşlara hiç bir şey yapmamak düşmekte; bu da alınganlık, kırgınlık ve bir yığın yanlış anlaşılmalara ortam sağlamaktadır. Devrimci çalışma bize, bir şeyler yapmak isteyen arkadaşlarımıza, kendilerine güvenilmesini öğretmiştir.

- Federasyonumuz ATÖF'ün belirleyici çizgisi olan "demokratik halk devrimini dolaylı olarak destekleme" siyasetini pratiğe koyma sorunu: Bilindiği gibi derneğimiz ATÖF üyesi ve içerisinde Türkiyeli yurtsever, devrimci gençliği barın dırmaktadır. Demokratik Halk Devriminin Almanya'da propagandasını yapmaktadır. Derneğimizin bu bölgede büyük bir önemi vardır. Derneğimizin kapanması, propagandanın belirli bir ölçüde darbe yemesine sebep olurdu. Türkiye halkının sorunlarını Alman emekçisine anlatmak, onun desteğini sağlamak, demokratik halk devrimine yardım etmek demektir. Biz, bu faaliyetle rimizle var olmanın koşulunu devam ettirmeye çalıştık. Ve bunu öğrendik.

-Bu devrimci çalışma bize, demokratik kitle derneklerinde, sorunun yalnız bir kaç arkadaşla değil, kitle ile birlikte çözümü için çaba harcanılmasının gerekliliğini öğretmiştir. Kitlenin en basit bir sorunun çözümünde bile, en basit fedakarlıkların yaratılması ve değerlendirilmesi şartlarını öğretmiştir.

karlarına uygun olması durumunda düzenleneceğini belirtmiştir. (15 Ocak 80/Cumhuriyet)

Kısacası Reagan hükümeti ABD emperyalizminin dünyadaki çıkarlarını en iyi korumak için çalışmalarına, dünya halklarının mücadelesini kanlı bir şekilde bastırmaya hazırlanıyor. Carter'in gidip yerine Reagan'ın gelmesi neyi değiştirdi? Bizce semer değışti, eşek yine aynı eşek!

M.Ceyhun

ABD

ESKİ AKTÖR YARIN BAŞKAN OLUYOR

Reagan'ın başkanlık balosunun biletleri 500 dolara kapışıldı

● 11 milyon dolara mal olacak başkanlık şenliklerinin önde gelen konukları da Hollywood yıldızları

ISKENDER SONGUR NEW YORK

RONALD Reagan'ın ABD Başkanlığı'na devralması nedeniyle Washington'da şenlikler başlamış. Şenlikler için 11 milyon dolar harcancacağı bildirilmiştir.

Reagan ve eşi, önceki gün akşam üzeri Abraham Lincoln Anıtı'nda yapılan büyük törene katılmışlar. 500 kişilik bir koro ile askerî bandonun eşliğinde sürdürülen tören sırasında ABD tarihinin en büyük hava fişet şenliği gerçekleştirilmiştir. Reagan bugün saat 11.30'da and içerek başkanlık görevini devralacak. Bu töreni toplu bir yemek ile büyük bir geçit izleyecektir.

Yeni başkanın göreve başlaması nedeniyle onuruna bir balo düzenlenmiş ve biletler 500 dolardan kapışılmıştır. Deniz piyadeleri bandosunun katılacağı baloda, ayrıca başta Frank Sinatra olmak üzere James Stewart, Charlton Heston, Bob Hope, Dean Martin gibi ünlü sinema oyuncularını gösteriler yapacaklardır.

Açlığın eli'

1981 sakatlar yılı

Yine çıktılar

ortaya "insanlık", "dostluk" ve "kardeşlik" için. Bağırıyorlar son nefeslerine kadar gırtlığı yırtılmalı tellallar.

"Bu yıl sakatlar yılı":

Radyosu, TV, basını bir olmuş
uşaklıklarını yerine getiriyorlar
Boy boy reklamlar
buldular bir oyuncak daha
oynuyorlar
hep beraber.

Bu yıl sakatlar yılı
Dizildiler arka arkaya
ziyaretler,

bakanları, paşaları, kırılları
generalleri

Papa başta gidiyor, afyonuyla
Kolsuz, bacaksız, göz süz
insanları "ziyaret" ediyorlar
Toz dumana boğuldu yer yer
dualar
adalet
demokrasi

Hep bir ağızdan konuşuyor
"Bu yıl sakatlar yılı"
Koltuk değnekleri bunlar
Yatak ucunda duruyor
Kimdir o yatan

bacaksız?

Kim koparmış kollarını?
Ya görmeyen gözler
Ne olmuş bunlara
Neden buradalar?
Kim yapmış böyle?
Kim?!

Sormadınız mı gelen
büyükbaşlara

Bu yıl sakatlar yılı
Geçti bir şerit gibi
gözlerinin önünden
2. dünya savaşı.
Hitler orduları,

insan cellatları gamalı
haç

Tanklar ve bombalar
İngiliz, Amerikan, Fransız
jetleri
Havadan, karadan ve denizden
kustular kan
işçi, emekçi yoksul
kırmızı kan
Bilmem ne kadar ölü
Bilmem ne kadar yaralı

ve sakat

Bu yıl sakatlar yılı
Milyonlarını kaybetti
sovyet proletaryası
Milyonlarını verdi
Polonya, Çekoslovak yoksulları
Dahada kızılıştı bu savaşta
3. enternasyonalin bayrakları
Kursaklarında bıraktı iştahlarını
Emperyalistler ve uşaklarının.
Ölümlerle sakatlarla doldu
sokaklar, evler
asalakların çıkarları için.
Bu yıl sakatlar yılı
Açlık, inilti sesleri
yabancıları değiliz
sormayın nasıl olduğunu
gelmez bu sesler
şişgöbek, boynu kalınların mahallesinden
Gözümüz de görmez
çıplak, çöp gibi insanları
gözlerinizde sermayenin gözükleri
zaten göremezsiniz
Susuzluktan, ekmeeksizlikten
Kavruluyor Afrika'nın göbeği
AÇ ölenler bunlar

Tifodan, koleradan ölenlere bakın

Açlığın sakatları bunlar

söyledik ya

siz göremezsiniz

siz bilemezsiniz

Çünkü siz aç değilsiniz

sakat değilsiniz

asalaklarsınız

Bu yıl sakatlar yılı

Ya emperyalist maşaları

Faşist paşalar

Siz de katıldınız bu kervana

"Özgürlükçü, kemalist sistem"inizle

Sakatlara acıdınız, yardım! elinizi uzat

tiniz

değilmi?

Yüzbinin üzerinde siyasi tutukluyla

Asker dipçığı ve prangalar

son model işkencehanelerinizle

özel hücreler

psikolojik baskılar

rutubet, pis, bakımsız cezaevleri

Kontr-gerilla, kum torbalarıyla dayak,

Polis karakolunun kaçınıcı katından düşmek

Ve idamlarınızla

Yüzlerce halk çocuğunu

sakat bırakmayla

Böyle andınız değil mi?

faşist uşaklar

Sevinin, 1981 yılı sakatlara yardım yılı

değilmi?

Her gün yeni yeni zan

Yoksulluk kök salıyor

çekilmez oldu

Halkımız yoksul

Bulamaz kuru soğan ekmek

Her şey ateş pahası

Götüremez karısını, çocuğunu doktora

küçük yaşta ölüyor çoğu

ya da sakat

Besin yok, alamaz

sakat kalır belli bir kesim

Düzenin sonucudur bu

Halkımız sakattır açtır

yani fakirdir.

Şimdi demeç veriyorlar

Gözleri boyamak için

Zamanı biraz daha uzatmak

Koltukta kalmak

sömürmek, soymak için

Sökmecek bunlar

emperyalistler ve uşakları

yalancının mumu yatsıya kadar yanar

Bu yıl sakatlar yılı.

İRAN

Aşağıda İran'da Peykar sempati-zanlarının bir bildirisinin tercümesini yayımlıyoruz:

"İRAN'DA TEKRAR İŞKENCE YAPILIYOR

Çok zaman geçmedi. Yaklaşık iki sene önce İran halkları, İran Şahının kötü şöretli hapishanelerini dağıtıp, devrimci, ilerici serbest bıraktılar. Halk kitlenleri, bağımsızlıkları için mücadele verenleri, zindanlara ve işkencecilere teslim etmeyeceklerine yemin ettiler. Bunun aksi ise yeni iktidara gelen mollaların kafalarında olan şeydir. Kısa bir süre sonra bunların, halka karşı kendi menfaatleri doğrultusunda nasıl muhalefet ettikleri politikalarından ortaya çıktı.

Yeni iktidar sahipleri, kendi açık düşmanlıklarını devrimci güçlere ve komünistlere karşı derhal gösterdiler. Zindanlar yaptılar. Çok sayıda bağımsızlık için mücadele verenler, aynı parmaklıkların a-

Devamı 10. sayfa

20 Ocak 1981 de muhteşem bir yemin töreniyle ABD'nin yeni başkanı Ronald Reagan göreve başladı. Kendilerine bağımlı ülkelerdeki ilihine kadar sömürdükleri halkların yaşantısından örnekleri zaman zaman televizyonlarında göstererek, besinsizlikten karınları şişmiş, gözleri dışarıya fırlamış, bir kemik yığını hali ne gelmiş çocukları kendi pis çıkarları, amaçları uğruna açtıkları "yardım" kampanyalarına alet ederek; Amerikan halkına da adeta "bunları görün de halinize şükredin" diyen "yardımsever" emperyalistler bu yemin törenine milyonlarca dolar harcadılar. Washington'daki tarihi bütün binalar ve anıtlar laser ışıklarıyla donatıldı. Reagan'ın göreve başlaması nedeniyle sürdürülen şenlikler 4 gün 4 gece sürdü ve bu törenler sadece(!) onbir milyon dolara mal oldu. Bütün bunlar emperyalistlerin azıllı bir politikacısı Ronald Reagan'ın emperyalizmin çıkarlarını koruyacağına namusu şerefi üzerine yemin billah ettiği için, dünya halklarının devrimci mücadelesini kanla bastırma ya canı-gönülden hazır olduğuna "incil" in üzerine ant içtiği için yapıldı.

Reagan dünya basınında 'sert' Başkan olarak tanıtılıyor. "yumuşama (Detant) " politikasını hiçe sayacakmış; "ancak güçlü kalındığı takdirde yumuşamayı devam ettirmenin mümkün olduğunu savunuyormuş" vs. Bütün bunların propagandası ABD'nin eski Başkanı Carter yönetimi sırasında, sanki dünya halkları "insan hakları", "yumuşama" çığıllıkları altında ABD emperyalistlerinin çevirdiği dolapları: İran'da hakimiyetini sürdürmek için mücadelesi, daha sonra yüzüne gözüne buluşturduğu kanlı planlarını, Türkiye'de askeri faşist cuntanın gelmesinde oynadığı başrolü vs. bilmiyormuş gibi yapıyor. Yalnız şunu gözlemek mümkündür ki, Reagan ve Reagan'ın adamları düşüncelerini eski yöneticilere nazaran daha açık bir şekilde belirtiyorlar. Örneğin Reagan ta rafından eski NATO başkomutanı olan Alexander Haig Dışişleri Bakanlığı görevine getirildi. Haig "yumuşama ve güvenliği, savunma politikasının temel taşlarını oluşturmaya çalışacağını; kuvvet ve müteka-biliyet esasları üzerinde yükselen bir siyasetten taraf olduğunu" açıkça söylüyor. ABD'nin çıkarlarını korumak için de hiç bir şeyden kaçınılmayacağını belirtiyor ve ekliyor: "gerekirse nükleer silah da kullanacağız". Akla azıllı faşist Ali Elverdi geliyor. O da devrimcilerin mücadelesine karşı "gerekirse tankımız topumuz var" dememiş miydi? Emperyalistlerle emperyalist uşaklarının aynı hamurdan

Devamı 10. sayfa

B.BERLİN

SPD (Alman Sosyal Demokrat Partisi) - FDP (Hür Demokrat Parti) Koalisyonundan oluşan Berlin hükümeti 15 Ocak 81 tarihinde istifa ettiğini kamuoyuna açıkladı. "Sosyal demokrat"lar ve "Liberal"lerden oluşan bu tekelci burjuva hükümetini istifa ya zorlayan nedenler, aralarındaki dalaşmadan ziyade bazı dış etkenlerdi. Emperyalist burjuvazinin temsilcilerini istifa etmeye zorlayan bir yağın "rüşvet" hikayeleriyle süslü "Skandal"ın üzerinde biraz duralım.

1978 de FDP üyesi ve bir inşaat firmasının şefi olan mimar-mühendis Dietrich Garski, Berlin Merkez bankasından 115 milyon Mark kredi almış. Tabii bu kredinin verilmesinde Berlin İnşaat Senetörlüğü yardımcı olmuş. Krediyi aldıktan sonra durumunu geçici olarak düzelten firma şefi, SPD ye 27 bin Mark bağışta bulunarak teşekkürlerini belirtmiş. Fakat işler düğün-öldüğü gibi yolunda gitmemiş, iflas edip üstlendiği inşaatları bitirememiş, aynı zamanda hiç başlamadığı inşaatların da durumu ortaya çıkmış.

Bunun üzerine ellerine fırsat geçiren CDU'lu (Hristiyan Demokrat Birliği) parlamenterler hesap sormaya başlamışlar. Ancak onların hesap sormaları, halkın sırtından vergiler kanalıyla alınan bu paraların neden verildiği; işçi sınıfının sevdiklerinden değil; muhalefette olduklarından koltuk kapma sevdasından. Onlar, "halk bunun hesabını sormalıdır" şeklinde oldukça büyük laflar da ettiler. Bizce ise sorun bir iktidar dalaşmasından başka bir şey değildi.

Olayların gelişimi içerisinde hükümet başkanı Stobbe telaşa telefona sarılarak Bonn'u aramış ve durumu parti başkanı Willy Brandt'a bildirmiş. Bunun üzerine halktan iyice tecrit olmakta olan hükümeti kurtarmak için Willy Brandt hemen Berlin'e hareket etmiş. Bu kurnaz politikacıyı gören Stobbe "şaşkınlığını" "Sen niye geldin? Ne arıyorsun?" sözleriyle belirtmiş, ancak durumun onlar için çok ciddi

Devamı 9. sayfa